

Σύλλογος Ελλήνων
Γεωλόγων,
Βερανδέρου 34
ΑΘΗΝΑ 104 32

ΔΕΛΤΙΟ
ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ

15

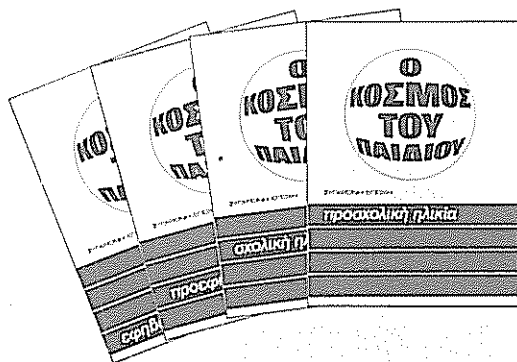
ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΣΕ ΕΠΟΧΗ

- Ένα βιβλίο για τους εκπαιδευτικούς
 - Ένα βιβλίο για την οικογένεια
- Απαντήσεις στο μεγάλο πρόβλημα
της διαπαιδαγώγησης του παιδιού

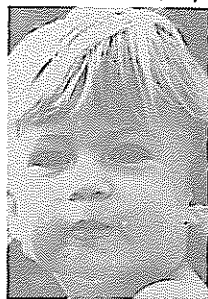
Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

Ένα βιβλίο-απόκτημα

- για την κατανόηση της παιδικής προσωπικότητας,
- για τη διάπλαση του χαρακτήρα και των ικανοτήτων του παιδιού
- για την καλλιέργεια των πρωταρχικών κοινωνικών και ηθικών αξιών

Από μια ομάδα σοβιετικών παιδαγωγών, εκπαιδευτικών, ψυχολόγων, συγγραφέων και άλλων ειδικών, με βάση τις πιο σύγχρονες παιδαγωγικές έρευνες και μελέτες.

Σ ε 4 τ ό μ ο υ ς

που καλύπτουν την ανάπτυξη του νέου ανθρώπου
απ' την κούνια ως την εφηβική ηλικία
με πλούσια πολύχρωμη εικονογράφηση και σχέδια

Κυκλοφόρησε ο πρώτος τόμος
Προσχολική ηλικία

Εκδόσεις ΣΕ Ζωοδόχου Πηγής 16,
106 81 Αθήνα. Τηλ. 3640 713, 3623 649

ΔΕΛΤΙΟ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ Σ.Ε.Ε.
ΤΕΥΧΟΣ 15 ΑΠΡΙΛΗΣ - ΙΟΥΝΗΣ 1985

Εκδότης

Ειρήνη Δηλάση - Πρόεδρος ΣΕΕ
Τατοίου 94 - Κηφισιά - Τηλ. 80.84.512

Ιδιοκτήτης

Σύνδεσμος Ελληνίδων Επιστημόνων
Βουλής 44α - Τηλ. 32.34.268

Συντάσσεται από Επιτροπή

Τα ενυπόγραφα άρθρα απηχούν
τις γνώμες των συντακτών μας

Φωτοστοιχειοθεσία

ΣΟΥΠΕΡΦΩΤ (Ε. Γκολέμα και Σια)
Μεσολογγίου 2 - Τηλ. 36.13.349

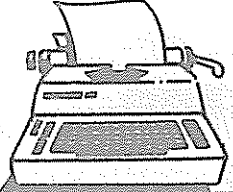
Εκτύπωση - Offset

ΠΕΙΡΑΪΚΗ - ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΗ
Πλαταιών 12 - Πειραιάς - Τηλ. 4175.625

Περιεχόμενα

■ Ειδήσεις... Σχολία	1
■ Εκκλήση της Ακρόπολης	7
■ Δραστηριότητες	8
■ Γιατί ναι στη νομιμοποίηση των αμβλώσεων	12
■ Η λήξη της δεκαετίας του ΟΗΕ για τη γυναίκα	24
■ Η αξίωση συμμετοχής στα «αποκτήματα» μετά την ψηφισή του νέου Οικογενειακού Δικαιού	26
■ Β' Ελληνοσοβιετικές Ιατρικές Ημέρες	28
■ Ναρκωτικά - Νεολαία	30

ειδησεις...σχολια

Εκπρόσωπος

αμέσως και δια νόμου.

Μόνο τα Σαββατοκύριακα έχουν το

A series of horizontal lines for writing, consisting of a top line, a middle line, and a bottom line, repeated down the page.

ζομένων με οικογενειακές υποχρεώσεις κ.λ.π.» έδωσε, κάτω από ορισμένες προϋποθέσεις, τη δυνατότητα σε κάθε εργαζόμενο να πάρει γονική άδεια ανατροφής του παιδιού στο χρονικό διάστημα από τη λήψη της άδειας μητρότητας και μέχρις ότου το παιδί συμπληρώσει ηλικία 2 1/2 ετών.

Η άδεια αυτή που δίδεται χωρίς αποδοχές, «μπορεί να φθάσει έως τρεις (3) μήνες για κάθε γονέα» όπως ορίζεται στο άρθρο 5 του νόμου.

Σε περίπτωση διάστασης, διαζυγίου, χηρείας ή γέννησης παιδιού χωρίς γάμο η άδεια μπορεί να φτάσει τους 6 μήνες (παρ. 4 άρθρ. 5).

Από τα βασικότερα μειονεκτήματα του νόμου, που προκάλεσε τις αντιδράσεις του γυναικείου και συνδικαλιστικού κινήματος είναι, το ότι η άδεια αυτή δίδεται χωρίς αποδοχές.

Δεν είναι όμως και το μοναδικό αφού ο ίδιος νόμος ορίζει στην παρ. 1 του άρθρου 6 ότι: «ο εργαζόμενος γονέας, που λαμβάνει γονική άδεια ανατροφής, έχει, κατά το χρονικό διάστημα της απουσίας από την εργασία του πλήρη ασφαλιστική κάλυψη από τον ασφαλιστικό του φορέα, υποχρεούται όμως να καταβάλει ολόκληρη την ασφαλιστική εισφορά, εργατική και εργοδοτική που αντιστοιχεί σ' αυτό το διάστημα».

Τα σημεία αυτά, που έχουν καταστήσει, μέχρι στιγμής τουλάχιστον, ανενεργό το νόμο λόγω της υπερβολικής οικονομικής επιβάρυνσης που δημιουργεί στους εργαζόμενους, κάνουν φανερή την ανάγκη τροποποίησής του.

Παρ' όλα αυτά, αναφέρομε, εντελώς ενημερωτικά, τη διαδικασία όπως αυτή ορίζεται στην 20/24-1-1985 εγκύκλιο του ΙΚΑ για την ασφαλιστική κάλυψη των εργαζόμενων, που θα μπορέσουν τελικά να κάνουν χρήση του νόμου.

«α) Η αναγνώριση θα γίνεται με απόφαση του αρμόδιου οργάνου του Ι.Κ.Α. μετά από αίτηση που θα υποβάλλει ο ενδιαφερόμενος, σε προθεσμία το αργότερο δώδεκα (12) μηνών από το τέλος της γονικής άδειας, στο υποκα-

τάστημα που ελέγχει τον εργοδότη, με την οποία αίτηση θα ζητά να καλυφθεί ασφαλιστικά για την περίοδο της γονικής άδειας ανατροφής, προσκομίζοντας και σχετική βεβαίωση του εργοδότη.

Σημειώνεται ότι η ασφάλιση των ενδιαφερομένων κατά την επιμαχη χρονική περίοδο θα γίνεται για όσους κλάδους και λογαριασμούς (Ι.Κ.Α., Ι.Κ.Α., Τ.Ε.Α.Μ., Ο.Α.Ε.Δ., Ο.Ε.Κ., Ε.Ε., Βαρέα Επαγγέλματα πλην επαγγελματικού κινδύνου) γινόταν κατά την αμέσως πριν από την γονική άδεια μισθολογική περίοδο.

β) Ταυτόχρονα θα αναλαμβάνει την υποχρέωση να καταβάλλει τις εισφορές εφ' άπαξ ή κατά μήνα από το τέλος του επόμενου της κοινοποίησης της απόφασης μήνα και με τις ισχύουσες κυρώσεις επί συνέχισης προαιρετικά της ασφάλισης σύμφωνα με το άρθρ. 4 του α.ν. 1846/1951 (διακοπή όταν καθυστερήσει η καταβολή εισφορών πάνω από (3) τρεις μήνες αφότου καταστούν απαιτητές).

γ) Προσκόμιση ασφαλιστικού βιβλιαρίου προκειμένου να υπολογιστούν οι εισφορές όπως στην (α) περίπτωση.

δ) Η αναγγελία των κατά τα παραπάνω αναγνωριζόμενων ημερών εργασίας στη Δ.Μ.Ε. θα γίνεται με τον κωδικό αριθμό που έχει καθοριστεί για την αναγγελία των ημερών που ισχύει για την ασφαλιστέα του εργασία».

Το σημαντικό στην προκειμένη περίπτωση είναι ότι, ενώ από το ν. 1483/84 προκύπτει καθαρά ότι η γονική άδεια χορηγείται σε κάθε εργαζόμενο γονέα που καλύπτει τις προϋποθέσεις του νόμου και ότι μπορεί να φτάσει μέχρι τους 3 μήνες για κάθε γονέα δηλ. **συνολικά 6 μήνες**, η εγκύκλιος του ΙΚΑ ερμηνεύοντας το νόμο **περιορίζει** τη διάρκεια της άδειας σε 3 μήνες συνολικά, αναφέροντας στην πρώτη παράγραφο της:

«Με τις διατάξεις των άρθρων 1, 2, 5, 6, 7, 9 και 13 του ν. 1483/1984 παρέχεται από 8.10.1984 η δυνατότητα στην εργαζόμενη μητέρα ή τον εργαζόμενο

πατέρα να ζητήσουν, μετά την άδεια λόγω μητρότητας και μέχρι το παιδί να γίνει 2 1/2 ετών μια ξεχωριστή άδεια χωρίς αποδοχές, που θα επιτρέψει σ' ένα από τους δύο να μένει σπίτι μέχρι (3) τρεις μήνες συνολικά και ν' ασχολείται με την ανατροφή του βρέφους, χωρίς να κινδυνεύει να χάσει την εργασία του ή τα δικαιώματα που απορρέουν απ' αυτήν».

Θεωρούμε, ότι η διατύπωση της παραγράφου 1 της εγκυκλίου μπορεί να δημιουργήσει συγχύσεις. Μπορεί δηλαδή να νομισθεί, ότι το δικαίωμα της γονικής άδειας εξαντλείται με τη χορήγησή της στον ένα γονέα.

Ενώ η ολοφάνερη έννοια του νόμου είναι, ότι κάθε γονέας έχει δικαίωμα άδειας τριών μηνών και συνεπώς οι δύο γονείς δικαιούνται άδεια έξι μηνών συνολικά, επιβάλλεται επομένως για την αποτροπή συγχύσεων, που μπορεί να οδηγήσουν σε απώλεια δικαιωμάτων των εργαζομένων, να εκδοθεί συμπληρωματική εγκύκλιος με την οποία να διευκρινίζεται η έννοια του νόμου.

ΕΛΕΟΝΩΡΑ ΖΑΪΜΗ

Μια ερευνήτρια με σημαντική συνεισφορά στον κλάδο της πειραματικής φαρμακολογίας

Η Ελεονώρα Ζαΐμη, που υπήρξε μέλος του Συνδέσμου μας, γεννήθηκε στη Ρουμανία από Έλληνες γονείς και πέθανε στην Αθήνα τον Οκτώβρη του 1982. Σπούδασε ιατρική στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και δούλεψε στο Φαρμακογείο από το 1934 (πριν ακόμη τελειώσει την ιατρική) μέχρι το 1947, οπότε έφυγε με υποτροφία του British Council για τη Μεγάλη Βρετανία. ▶

ειδησεις...σχολια

Το 1950 η Ελεονώρα Ζαΐμη γίνεται lecturer της Φαρμακολογίας στη σχολή της Pharmaceutical Society στο Λονδίνο, κοντά στον καθηγητή Buttle όπου και παραμένει μέχρι το 1954. Την ίδια χρονιά εκλέγεται έκτακτη καθηγήτρια της Φαρμακολογίας στην Ιατρική σχολή του Πανεπιστημίου του Λονδίνου και εργάζεται εκεί μέχρι το 1980.

Η συνεισφορά της σε πολλά βασικά προβλήματα της σύγχρονης φαρμακολογίας υπήρξε σημαντική.

Οι πειραματικές της έρευνες για τα συνθετικά μυοχαλαρωτικά και τα πρώτα αντιυπερτασικά φάρμακα είναι κλασικές. Συνέθεσε τα υπόλοιπα παράγωγα του μεθονίου και βρήκε σαν δραστηκότερα το δεκαμεθόνιο και το εξαμεθόνιο που αρχικά είχαν πάρει απ' το όνομά της τον κωδικό Z₁ και Z₇. Σχεδόν μέχρι το τέλος της ερευνητικής της δραστηριότητας ερευνούσε διάφορα δύσκολα θέματα στο εργαστήριο της στο Royal Free Hospital του Λονδίνου.

Οι ακαδημαϊκοί τίτλοι και τα βραβεία, που κατάκτησε επάξια, ήταν αμέτρητα.

Τιμήθηκε στη Σκωτία με το βραβείο Cameron το 1956, στον Καναδά το 1958, στην Ελλάδα με αντίστοιχο βραβείο το 1962 και από την Ακαδημία Αθηνών το 1971, στην Ιταλία από την Ακαδημία Ιατρικής το 1965, στην Σοβιετική Ένωση με το μετάλλιο Φαρμακολογίας Κράβνοφ το 1968.

Η επιστημονική και πιο πανηγυρική αναγνώριση της αξίας των ερευνών της για τη θεραπεία της υπέρτασης, ήταν η έκθεση που οργάνωσε το 1977 η Βρετανική Ακαδημία Επιστημών. Ανάμεσα στα 25 εκθέματα που παρουσίαζαν τις μεγάλες επιτεύξεις της Βρετανικής Επιστήμης ήταν και το Inderal που αφορούσε στη θεραπεία της υπέρτασης και έφερε το όνομα της Νόρας Ζαΐμη και του καθηγητή Green.

Αλλά και το συγγραφικό της έργο είναι αξιόλογο. Πολύ νέα έγραψε τα Μαθήματα Υγιεινής για να καταλήξει να γίνει εκδότης του 42ου τόμου του παγκόσμιας φήμης Handbook of experimental Pharmacology, που η ίδια έ-

γραψε ένα μεγάλο κεφάλαιο.

Είναι πράγματι μεγάλο επίτευγμα για μια γυναίκα, να έχει προσφέρει τόσα

Αναπροσαρμογή των επιδομάτων μητρότητας

Μετά την αύξηση των ορίων των μισθών και των τεκμαρτών ημερομι-

πολλά και να έχει διακριθεί και μάλιστα διεθνώς.

σθίων των ασφαλιστικών κλάσεων του ΙΚΑ κατά 6,6% από 1-5-1985 με βάση την Αυτόματη Τιμαριθμική αναπροσαρμογή (ΑΤΑ), ανακαθορίστηκε από την ημερομηνία αυτή το ύψος των επιδομάτων μητρότητας με την 110/6.5.85 Εγκύκλιο του ΙΚΑ, όπως δείχνει ο παρακάτω πίνακας:

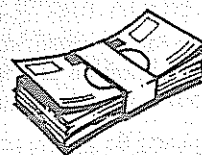
ΠΙΝΑΚΑΣ
ΗΜΕΡΗΣΙΩΝ ΕΠΙΔΟΜΑΤΩΝ
ΜΗΤΡΟΤΗΤΑΣ

ΑΣΦ. ΚΛΑΣΕΙΣ Τ.Η.	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI
Χωρίς μέλη οικογενείας	715	715	715	715	715	803	892	985	1.075	1.163	1.244
Με 1 μέλος οικογενείας	715	715	715	715	772	883	981	1.084	1.183	1.279	1.368
Με 2 μέλη	715	715	715	732	842	964	1.070	1.182	1.290	1.396	1.493
Με 3 μέλη	715	715	715	793	913	1.044	1.160	1.281	1.398	1.512	1.617
Με 4 μέλη	715	715	738	854	983	1.124	1.249	1.379	1.505	1.628	1.742

ΑΣΦ. ΚΛΑΣΕΙΣ Τ.Η.	XII	XIII	XIV	XV	XVI	XVII	XVIII	XIX	XX	XXI	XXII
Χωρίς μέλη οικογενείας	1.358	1.483	1.606	1.725	1.838	1.952	2.061	2.173	2.280	2.384	2.482
Με 1 μέλος	1.494	1.631	1.767	1.898	2.021	2.147	2.267	2.390	2.508	2.622	2.730
Με 2 μέλη	1.630	1.780	1.927	2.070	2.206	2.342	2.473	2.608	2.736	2.861	2.978
Με 3 μέλη	1.765	1.928	2.088	2.243	2.389	2.538	2.679	2.825	2.964	3.099	3.227
Με 4 μέλη	1.901	2.076	2.248	2.415	2.573	2.733	2.885	3.042	3.192	3.338	3.475

Σκεφτείτε,

Πληρώστε τη συνδρομή σας

- ότι τα οικονομικά του ΣΕΕ εξαρτώνται από σας
- ότι για την αποστολή, μόνο, μιας πρόσκλησης ξοδεύονται 50.000 δραχμές

Ετσι, θα συμβάλετε αποτελεσματικά στην υλοποίηση του προγράμματος του ΣΕΕ

Η γυναίκα στη Δημόσια Διοίκηση

Ένα ενδιαφέρον συνέδριο με θέμα «Η γυναίκα στη Δημόσια Διοίκηση» οργανώθηκε από το Συμβούλιο της Ισότητας των δύο φύλων στο Ζάππειο Μέγαρο. Την έναρξη των εργασιών του Συνεδρίου κήρυξε ο Υπουργός Απ. Λαζαράκης, και τη γενική εισήγηση του θέματος έκανε η Πρόεδρος του Συμβουλίου Ισότητας Χρυσάνθη Αντωνίου-Λαΐου.

Οι απόψεις, γνώμες και προτάσεις που ακούστηκαν από τους Έλληνες και τους ξένους συνέδρους συνοψίζονται στα εξής:

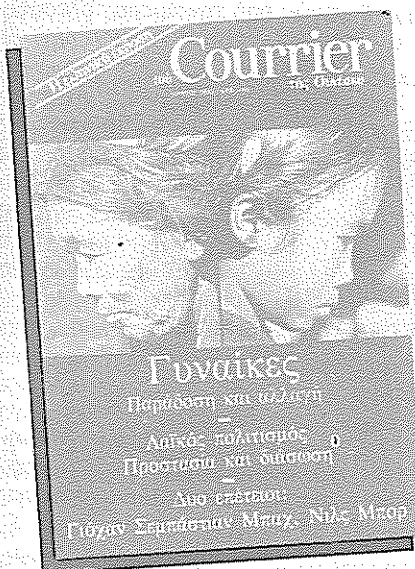
1. Η γυναίκα δημόσιος υπάλληλος αντιμετωπίζει ιδιαίτερα προβλήματα που είναι συνυφασμένα με το φύλο της. Δηλαδή υπάρχει αύξηση στο ποσοστό των γυναικών που ασχολούνται στη Δημόσια Διοίκηση αλλά στις κατώτερες βαθμίδες και τις βοηθητικές εργασίες. Ενώ με την άνοδο της κλίμακας και ιεραρχίας η παρουσία των γυναικών ελαχιστοποιείται και μηδενίζεται σχεδόν στα κέντρα λήψης αποφάσεων.

2. Ο Δημόσιος Τομέας, το Κράτος-εργασίας πρέπει να γίνει υπόδειγμα για την ίση μεταχείριση των εργαζομένων χωρίς διάκριση φύλου.

3. Να δοθούν κοινωνικές παροχές, όπως βρεφονηπιακοί σταθμοί, δημοτικά εστιατόρια, κ.ά.

4. Υπάρχει ανάγκη εκπαίδευσης και εξειδίκευσης των γυναικών ιδιαίτερα με την είσοδο της Νέας Τεχνολογίας στη Δημόσια Διοίκηση. Και

5. Το Συμβούλιο Ισότητας των Δύο Φύλων και οι διάφοροι Συνδικαλιστικοί Φορείς, π.χ. η ΑΔΕΔΥ, πρέπει να προωθήσουν πρόγραμμα πληροφόρησης γυναικών και ανδρών στους χώρους εργασίας.

COURRIER:

Το περιοδικό της ΟΥΝΕΣΚΟ

Στο Δελτίο μας έφτασε το μηνιαίο περιοδικό της ΟΥΝΕΣΚΟ Courier. Είναι μια καλαίσθητη και πολύ ενδιαφέρουσα έκδοση, που μπορεί και πρέπει να διαβαστεί από περισσότερες Ελληνίδες και Έλληνες. Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι στο τεύχος Ιουνίου 1985 περιλαμβάνονται θέματα σχετικά με τη Δεκαετία του ΟΗΕ για τη γυναίκα (όπως «Γυναίκες της Μεσογείου», «Γυναίκα της Λατινικής Αμερικής», «Γυναίκες υπό το apartheid») καθώς και θέματα πολιτιστικά, όπως άρθρα για τη διάσωση του λαϊκού πολιτισμού, και παρουσίαση καλλιτεχνών. Η απόκτηση του τεύχους μπορεί να γίνει με συνδρομή 1.400 δρχ. το χρόνο. Η διεύθυνση που μπορεί κανείς να απευθυνθεί για περισσότερες πληροφορίες είναι: Ελληνική Εθνική Επιτροπή της ΟΥΝΕΣΚΟ, Ακαδημίας 3 - ΥΠΕΣ, Αθήνα, 106-71.

«Μαρτυρίες από γυναίκες του Σαλβαδór»

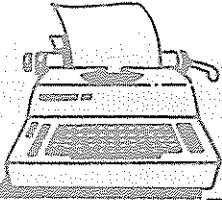
Πρόσφατα, δύο γυναίκες αγωνίστριες (Κάρμεν Κάμπος και Λάουρα Πίντος), μέλη της Επιτροπής «Κομμάντρες» των συγγενών πολιτικών κρατούμενων και αγνοουμένων, συγκλόνισαν με τις αφηγήσεις τους το κοινό που παραβρέθηκε στο Πολυτεχνείο. Η Κάρμεν Κάμπος που μέσα σε τέσσερα χρόνια της σκότωσαν τέσσερα αδέρφια και τον πατέρα της είπε:

«Το Σαλβαδór δεν είναι μία δημοκρατική χώρα. Είναι η δημοκρατία που μας στέρησε τα παιδιά μας, τους άνδρες μας, τους γονείς μας».

Ανάμεσα σε άλλες φοβερές καταγγελίες οι γυναίκες αυτές είπαν, ότι το 1983 δολοφονήθηκε η πρόεδρος της Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Σαλβαδór Μαριαλένα Γκαρσία Βίγιας. Σε 50.000 υπολογίζονται οι νεκροί ανάμεσα στον άμαχο πληθυσμό και σε 1,5 εκατομμύριο οι πολιτικοί πρόσφυγες! Ειδικά για τις γυναίκες τα περιβόητα τάγματα θανάτου χρησιμοποιούν τις πιο βάρβαρες μεθόδους. Κάθετο άνοιγμα της κοιλιάς, αφαίρεση στήθους, βιασμοί, εγκαύματα, ξερρίζωμα μαλλιών κ.ά.

Αυτά είπαν οι δυο αγωνίστριες που ήρθαν στη χώρα μας από το μαρτυρικό Σαλβαδór, το κράτος της απόγνωσης και της τρομοκρατίας.

ειδησεις...σχολια

«Δώρο για τη σύσταση οικογένειας»

Μετά την ψήφιση του ν. 1414/84, που ρυθμίζει την εφαρμογή της ισότητας των φύλων στις εργασιακές σχέσεις, εκδόθηκε υπουργική απόφαση που προβλέπει τις προϋποθέσεις χορήγησης του δώρου για τη σύσταση οικογένειας από τον Οργανισμό Εργατικής Εστίας. Σύμφωνα με την πιο πάνω απόφαση το δώρο αυτό δικαιούνται να το παίρνουν:

■ οι εργαζόμενοι και οι εργαζόμενες με σχέση εξαρτημένης εργασίας ιδιωτικού δικαίου.

■ οι συνταξιούχοι και οι άνεργοι επιδοτούμενοι ή γραμμένοι στους καταλόγους του ΟΑΕΔ και για πρώτη φορά.

■ οι γονείς, άνδρες ή γυναίκες, που αποκτούν το πρώτο τους παιδί, χωρίς γάμο, και έχουν την επιμέλειά του.

Για να πάρουν οι εργαζόμενοι το δώρο σύστασης οικογένειας πρέπει να έχουν πραγματοποιήσει πριν από την τέλεση του γάμου 1.000 ημέρες εξαρτημένης εργασίας, όπου συνυπολογίζονται και οι ημέρες επιδότησης για ανεργία ή ασθένεια.

Πρωτοποριακές είναι και οι ρυθμίσεις που προβλέπουν ότι:

- αν αδυνατεί ο ένας σύζυγος να συγκεντρώσει αυτοτελώς τις απαιτούμενες ημέρες εργασίας, δίνεται το δώρο, εφ' όσον και οι δύο σύζυγοι συμπληρώνουν 1.500 ημέρες εξαρτημένης εργασίας.

- ο σύζυγος που έρχεται σε πρώτο γάμο δικαιούται το δώρο σύστασης οικογένειας ανεξάρτητα από το αν ο άλλος σύζυγος το έχει πάρει για προηγούμενο γάμο.

- όσοι έρχονται σε δεύτερο ή τρίτο γάμο παίρνουν το δώρο, εφ' όσον έχει μεσολαβήσει μεταξύ των γάμων χρόνος ικανός για τη συμπλήρωση των χρονικών προϋποθέσεων εξ αρχής.

Το δώρο που είναι ίσο με το 25πλάσιο του κατώτατου ορίου ημερησίων αποδοχών ανειδίκευτου εργατοτεχνίτη χω-

ρίς προϋπηρεσία και λοιπά επιδόματα προσαυξημένο κατά 30%, μπορεί να ζητηθεί μέσα σε ανατρεπτική προθεσμία 6 μηνών από την ημέρα τέλεσης του γάμου.

Παροχές κατά τη διάρκεια της άδειας μητρότητας

Με την από 14-2-1984 Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας (άρθρο 4), η άδεια μητρότητας (δηλαδή άδεια τοκετού και λοχείας) αυξήθηκε από 12 εβδομάδες ή 84 μέρες σε 14 εβδομάδες ή 98 μέρες. Το επίδομα όμως μητρότητας εξακολουθεί να παραμένει καθηλωμένο στις 12 εβδομάδες κι αυτό γιατί σύμφωνα με τη νομοθεσία του ΙΚΑ (άρθρο 39 του α.ν. 1846/51), η γυναίκα που υπάγεται στην ασφάλιση του ΙΚΑ δικαιούται επίδομα κωφορίας μόνο για τις 42 μέρες που προηγούνται του τοκετού και επίδομα λοχείας για τις 42 μέρες που ακολουθούν τον τοκετό, δηλαδή συνολικά επιδότηση 84 ημερών ή 12 εβδομάδων.

Απ' τα παραπάνω, είναι φανερό ότι μετά την αύξηση της άδειας μητρότητας, που θεσπίστηκε από την τελευταία ε.γ.σ.σ.ε., δημιουργείται κενό στην ασφαλιστική κάλυψη των ημερών αποχής. Ενώ δηλαδή αυξήθηκε η άδεια μητρότητας σε 14 εβδομάδες το επίδομα μητρότητας εξακολουθεί να παραμένει στις 12 εβδομάδες.

Ανάγκη άμεση λοιπόν, να τροποποιηθεί η νομοθεσία που αναφέρεται στην καταβολή επιδόματος κωφορίας - λοχείας από το ΙΚΑ, ώστε η ρύθμιση της ε.γ.σ.σ.ε. να συνοδεύεται και από πλήρη κάλυψη της εργαζόμενης μητέρας.

Πρόγραμμα Εκδηλώσεων της Έκκλησης της Ακρόπολης

Δεκαήμερο αντιπυρηνικής δράσης στο διάστημα 1-10 Αυγούστου 1985 έχει προκηρύξει η Έκκληση της Ακρόπολης, καλώντας τον Ελληνικό λαό να συμμετάσχει στην 3η προστατευτική ανθρωπινή ασπίδα ειρήνης γύρω απ' την Ακρόπολη και να πραγματοποιήσει ανάλογες φιλειρηνικές εκδηλώσεις σ' όλη την Ελλάδα, με επίκεντρο χώρους με αρχαιολογικά και πολιτιστικά μνημεία, πόλεις μαρτυρικές απ' το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, και πόλεις που έχουν κηρυχθεί αποπυρηνικοποιημένες.

Αναλυτικά στην Αθήνα πραγματοποιούνται οι παρακάτω εκδηλώσεις:

α. **Πέμπτη 1η Αυγούστου:** «1975 - 1985. Προοπτικές για τη Διεθνή Ασφάλεια και συνεργασία 10 χρόνια από την υπογραφή της Τελικής Πράξης του Ελσίνκι», στα πλαίσια των 40 χρόνων από την αντιφασιστική νίκη και την Υπογραφή του Καταστατικού Χάρτη του ΟΗΕ.

β. **Κυριακή 4 Αυγούστου:** Σύνοδος εκπροσώπων των ελληνικών αποπυρηνικοποιημένων περιοχών, των μαρτυρικών πόλεων, φορέων και παραγόντων της κοινωνικής ζωής, και των ξένων προσωπικοτήτων που θα παραβρεθούν στις φετινές εκδηλώσεις. Θέμα:

- Η συμβολή των αποπυρηνικοποιημένων πόλεων και περιοχών στην ανάπτυξη του φιλειρηνικού κινήματος.

- Η ευθύνη και ο ρόλος των ειδικών μπροστά στην κλιμάκωση των εξοπλισμών και την ανάγκη εξάλειψης της πυρηνικής απειλής.

γ. **Δευτέρα 5 Αυγούστου 730 μ.μ.:** η 3η ανθρωπινή προστατευτική ασπίδα ειρήνης γύρω από την Ακρόπολη. Η εκδήλωση θα καταλήξει στην επίδοση ψηφίσματος στην αντιπροσωπεία του ΟΗΕ στην Αθήνα, στην κυβέρνηση και τα κόμματα της Βουλής.

ΕΚΚΛΗΣΗ ΤΗΣ ΑΚΡΟΠΟΛΗΣ

Διακήρυξη για τις αντιπυρηνικές εκδηλώσεις 1-10 Αυγούστου 1985

Συμπληρώνονται δύο χρόνια από τον Αύγουστο του 1983 που απευθίναμε την πρώτη μας διακήρυξη και μαζί με τον λαό της Αθήνας και «πρεσβευτές της ειρήνης» από διάφορες χώρες του κόσμου σχηματίσαμε, την συμβολική ανθρωπινή αλυσίδα γύρω από την Ακρόπολη.

Οι φετινές μας εκδηλώσεις συμπίπτουν:

- Με την τεσσαρακοστή επέτειο:

Του ατομικού βομβαρδισμού της Χιροσίμα και του Ναγκασάκι.

Της μεγάλης αντιφασιστικής νίκης.

Της ίδρυσης του ΟΗΕ.

- Με τη δέκατη επέτειο της υπογραφής της τελικής Πράξης του Ελσίνκι για την Ευρωπαϊκή Ασφάλεια και την ύφεση.

- Με την επανάληψη των διαπραγματεύσεων ΗΠΑ και ΕΣΣΔ στη Γενεύη και τον αφοπλισμό και την ύφεση.

Συμπίπτει όμως με την εγκατάσταση μεγάλου αριθμού πυραύλων μέσου βελιγεκούς σε πολλές χώρες της Ευρώπης, που εντάσσεται στην περιφημη στρατηγική του «πρώτου πυρηνικού πλήγματος» και του «περιορισμένου πυρηνικού πολέμου».

Συμπίπτει με την τεράστια αύξηση των πολεμικών δαπανών, ενώ εκατομμύρια ανθρώπων πεθαίνουν από την πείνα στην Αφρική και σε πολλές άλλες χώρες του κόσμου.

Συμπίπτει με την έναρξη της εφαρμογής του προγράμματος των ΗΠΑ για τη στρατιωτικοποίηση του διαστήματος.

Όλα αυτά αύξησαν ακόμη περισσότερο τους κινδύνους για την καταστροφή του πλανήτη μας από ένα πυρηνικό πόλεμο.

Ειδικά η στρατιωτικοποίηση του διαστήματος όχι μόνο θα οδηγήσει σε νέα κλιμάκωση τους εξοπλισμούς, όχι μόνο καλλιεργεί την αυταπάτη ότι μπορεί να περιοριστεί στην Ευρώπη και να κερδηθεί ένας πυρηνικός πόλεμος, αλλά παραβιάζει και αποφάσεις του ΟΗΕ, καθώς και διεθνείς συμφωνίες για τη μη στρατιωτικοποίηση του διαστήματος.

Υπάρχουν καταγγελίες από χιλιάδες επιστήμονες των ΗΠΑ και άλλων χωρών ότι δεν έχει απλώς αμυντική αποστολή. Ότι δεν έχει στόχους μόνο στο διάστημα αλλά και στη γη. Γιατί οποιοδήποτε διαστημικό οπλικό σύστημα δεν μπορεί να εξουδετερώσει χιλιάδες πυραύλους που ο καθένας απ' αυτούς εκτοξεύει δεκάδες πυρηνικές κεφαλές. Επομένως πρόκειται για ένα επιθετικό οπλικό σύστημα που θα στοιχίσει τρισεκατομμύρια δολάρια και που ανεξάρτητα από τον κίνδυνο να οδηγήσει την ανθρωπότητα στο ολοκαύτωμα, θα την εξουθενώσει με τις αβάσταχτες πολεμικές δαπάνες.

Ούτε το ένα όμως, ούτε το άλλο είναι αναπόφευκτο. Με τον αγώνα των φιλειρηνικών δυνάμεων σ' όλον τον κόσμο είναι δυνατό να ματαιωθούν τα σχέδια αυτά και να αποφευχθεί το πυρηνικό ολοκαύτωμα.

.Καλούμε την τοπική αυτοδιοίκηση, τα κινήματα ειρήνης, τους πολιτιστικούς συνδικαλιστικούς και όλους τους μαζικούς φορείς, όλο τον ελληνικό λαό να πάρουν μέρος στις φετινές μας εκδηλώσεις της Αθήνας και να τις επεκτείνουν και σε άλλες περιοχές της Ελλάδας.

Για να διακηρύξουμε άλλη μια φορά:

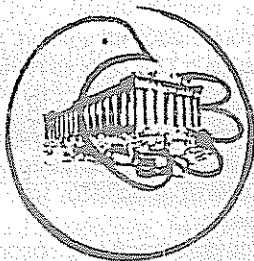
- Ότι ζητάμε να έχουν θετικό αποτέλεσμα οι διαπραγματεύσεις για τον αφοπλισμό και την ύφεση στη Γενεύη.

- Ότι υποστηρίζουμε την πρωτοβουλία των ηγετών των έξι χωρών (για την οποία σημαντική ήταν η συμβολή του ελληνικού λαού και του πρωθυπουργού της χώρας μας) για το πάγωμα των εξοπλισμών, την ματαίωση της στρατιωτικοποίησης του διαστήματος και την ύφεση.

- Ότι ζητάμε να απαγορευτούν οι πυρηνικές δοκιμές και η παραγωγή μέσων μαζικής καταστροφής.

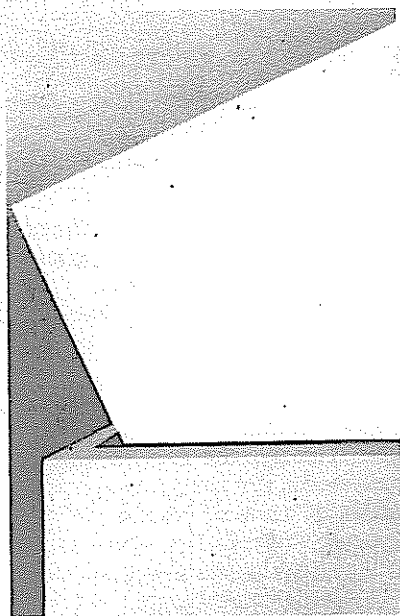
- Ότι ζητάμε να φύγουν τα πυρηνικά όπλα από τη χώρα μας, να συνεχιστούν και να τελεοφορηθούν οι συζητήσεις για μια απύραυλη Βαλκανική, για μια Μεσόγειο θάλασσα Ειρήνης.

Ενωμένοι θα σώσουμε την ειρήνη, τη ζωή, τον πολιτισμό τώσων αιώνων, τον πλανήτη μας από την πυρηνική καταστροφή.

δραστηριότητες του συνδέσμου

Οι Εκλογές του Συνδέσμου

Στις εκλογές της 21-3-1985 συμμετείχαν δυο συνδυασμοί:

- «ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ»

- «ΑΝΑΝΕΩΣΗ - ΑΛΛΑΓΗ».

Ψήφισαν 627 μέλη και πήραν:

- Η Δημοκρατική Συνεργασία Επιστημόνων Γυναικών 410 ψήφους (6 έδρες στο Δ.Σ. και 2 στην Εξελεγκτική Επιτροπή).

- Η «Ανανέωση - Αλλαγή» 216 ψήφους (3 έδρες στο Δ.Σ. και 1 στην Εξελεγκτική Επιτροπή).

Το νέο Διοικητικό Συμβούλιο:

1. Ειρήνη Δηλάρη, Πρόεδρος.
2. Καλλιόπη Μπουρδάρη, Α' αντιπρόεδρος.
3. Κούλα Κακογιάννη, Β' αντιπρόεδρος.
4. Φλώρα Καμάρη, Γενική Γραμματέας.
5. Αλίκη Φραγκάκη, αναπληρώτρια Γενική Γραμματέας.
6. Καίτη Μάζη, Ταμίας.
7. Θεώνη Βελλή, σύμβουλος Διεθνών Σχέσεων.
8. Μαριάννα, Ράνου.
9. Έφη Κέντρου.

Εξελεγκτική Επιτροπή

1. Κόντου-Φίλη Καλλιόπη.
2. Δαρζέντα-Γοργία Ειρήνη.
3. Βαρουφάκη-Τσαγκαράκη Ελένη.

Συζήτηση για το πρόγραμμα δράσης του ΣΕΕ

Με επιτυχία έγινε στα γραφεία του Συνδέσμου, στις 29 Απριλίου 1985, συγκέντρωση των μελών του για συζήτηση του προγράμματος δράσης.

Το νέο Διοικητικό Συμβούλιο, θεωρώντας απαραίτητη προϋπόθεση την γνωριμία και συνεργασία με τα μέλη του Συνδέσμου για να μπει σε σωστή και εποικοδομητική βάση το πρόγραμμα δράσης της επόμενης διετίας, κάλεσε όλα τα μέλη του ΣΕΕ σε συζήτηση για ανταλλαγή απόψεων.

Ελπιδοφόρο ήταν το μήνυμα της συνάντησης και η ανταπόκριση των μελών σημαντική. Η προσέλευση των νέων μελών, απ' όλους σχεδόν τους επιστημονικούς χώρους, ήταν μεγάλη. Με πολύ ενδιαφέρον άκουσαν το καινούργιο πρόγραμμα, ζήτησαν περισσότερες πληροφορίες σε όλα σχεδόν τα θέματα, επισήμαναν συγκεκριμένα προβλήματα, εξέφρασαν πολλές απόψεις κι έκαναν πολύτιμες για τον Συνδεσμό προτάσεις.

Τη συζήτηση άνοιξε η πρόεδρος Ειρήνη Δηλάρη που αναφέρθηκε στα προβλήματα του ΣΕΕ με πρώτο και κύριο του προγραμματισμού πάνω στα διοικητικά θέματα και τόνισε την ανάγκη εσωτερικού προγραμματισμού και οργάνωσης.

Επισημάνθηκε η ανάγκη προσέλευσης και άλλων επιστημονισών μέσα από τις επιτροπές που έχουν συσταθεί και είναι:

- Επιτροπή για τα προβλήματα επιστημόνων γυναικών.
- Επιτροπή Οικογενειακού Προγραμματισμού και μητρότητας.
- Επιτροπή Πολιτιστική, Δημοσίων Σχέσεων και Οικονομικών.
- Επιτροπή Δελτίου.
- Επιτροπή Παιδείας.
- Επιτροπή Διεθνών Σχέσεων.
- Επιτροπή Ειρήνης.
- Επιτροπή Νομική.

Για το αντικείμενο δουλειάς κάθε επιτροπής έγινε ενημέρωση από τις υπεύθυνες-μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου.

Σχετικά με την συμμετοχή του ΣΕΕ σε διάφορες επιτροπές, έγινε γνωστό ότι έχουμε εκπροσώπους στις Νομαρχικές Επιτροπές Ισότητας (ΝΕΙ) Αττι-

κής, Ανατολικής Αττικής και Πειραιά και στη Νομοπαρασκευαστική επιτροπή για το Οικογενειακό Δίκαιο.

Πέρα απ' αυτό, ο ΣΕΕ, όπως γίνονταν και μέχρι τώρα, προωθεί ζητήματα και προτείνει λύσεις σε κοινωνικά θέματα που αφορούν τη γυναίκα και γενικότερα τον κοινωνικό μας χώρο, ζητήματα που μερικές φορές κανείς άλλος δεν τα έχει θίξει, ούτε επίσημα το κράτος, αλλά ούτε και άλλος φορέας. Γι' αυτό άλλωστε λειτουργούν και όλες αυτές οι Επιτροπές, γι' αυτό και η ενεργή συμμετοχή των μελών είναι απαραίτητη και πολύτιμη για να πάνε μπροστά τόσα θέματα που μερικές φορές μένουν στο σκοτάδι.

Στη συζήτηση που ακολούθησε εκφράστηκαν πολλές απόψεις και έγιναν ενδιαφέρουσες προτάσεις.

Τονίστηκε το πρόβλημα του μεγάλου αριθμού αναλόγητων γυναικών στην Ελλάδα και προτάθηκε η σύσταση Επιτροπής, που θ' ασχοληθεί με την πολιτιστική και πνευματική ανάπτυξη της Ελληνίδας σε συνεργασία με την λαϊκή επιμόρφωση, την Ομοσπονδία Εκπαιδευτικών, τα πνευματικά σωματεία.

Το θέμα «Γυναίκα και Τοπική Αυτοδιοίκηση» προτάθηκε να αποτελέσει το περιεχόμενο σχετικής εκδήλωσης με πρωτοβουλία του ΣΕΕ.

Νέα επιστημόνισσα και καινούργιο μέλος του ΣΕΕ, πρότεινε τη δημιουργία Επιτροπής Οικολογίας - Περιβάλλοντος - Υγείας. Η πρόταση έγινε αποδεκτή, με την προϋπόθεση βέβαια της ύπαρξης ενδιαφέροντος και από άλλα μέλη.

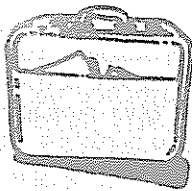
Τα προβλήματα που αντιμετωπίζει η νέα επιστημόνισσα, που πολλές φορές την αποτρέπουν από παραπέρα δραστηριότητες, ήταν έγα από τα σημεία αναφοράς αρκετών μελών.

Η αντίληψη, που διαπέρασε τον προβληματισμό όλων σχεδόν των συγκεντρωμένων, αφορούσε το χρέος των επιστημόνων γυναικών για προσφορά των επιστημονικών τους γνώσεων στην ολόπλευρη ανάλυση και μελέτη των προβλημάτων που απασχολούν τις γυναίκες του τόπου μας, και ο ρόλος που πρέπει να παίξει ο ΣΕΕ στην κατεύθυνση αυτή.

Και, όπως τονίστηκε, τα προβλήματα είναι πολλά και το πρόγραμμα δράσης του ΣΕΕ αρκετά φιλόδοξο για την ερχόμενη διετία.

Μα και η συγκέντρωσή μας αποτελεί μια αισιόδοξη αρχή!

Επίσκεψη στη Βουλγαρία

Στις 21/6 - 25/6/1985 ο ΣΕΕ, με πρωτοβουλία της Επιτροπής Πολιτιστικών Δημόσιων Σχέσεων και Οικονομικών πραγματοποιήσε με μεγάλη επιτυχία εκδρομή στη Βουλγαρία. Η εκδρομή ήταν μια καλή ευκαιρία για αλληλογνωριμίες μελών και φίλων του ΣΕΕ, παράλληλα φυσικά με την αξιοποίηση του ταξιδιού για γνωριμία με τη γειτονική χώρα. Η εκδρομή περιλάμβανε εκτός των άλλων και επίσκεψη στη Σόφια, Φιλιπούπολη και Ρίλα.

Παράλληλα με την εκδρομή, ο ΣΕΕ πραγματοποίησε και πολύ σημαντικές επαφές στη Σόφια. Συγκεκριμένα ο ΣΕΕ, μετά από πρόταση της παραπάνω Επιτροπής, αποφάσισε να ξεκινήσει μια διαβαλκανική συνεργασία με θέμα «Κοινές εκδηλώσεις για πολιτιστικές ρίζες στα Βαλκάνια». Στην Σόφια, αντιπροσωπεία του Δ.Σ. του ΣΕΕ αποτελούμενη από τις Φλώρα Καμάρη - Γ. Γραμματέα, Κούλα Κακογιάννη - Β' Αντιπρόεδρος, Καίτη Μάζη - Ταμία, Μαριάννα Ράνου - μέλος του Δ.Σ. και Ηλέκτρα Μυλωνάκη - μέλος της Επιτροπής είχε μια πολύ ζεστή και χρήσιμη συνάντηση με την Επιτροπή Γυναικών του Συνδέσμου Επιστημόνων Σόφιας. Σ' αυτή τη συνάντηση, αφού ανταλλάχθηκαν πληροφορίες για τη δράση των φορέων, εκδηλώθηκε και από την πλευρά των επιστημόνων γυναικών της Βουλγαρίας θερμή ανταπόκριση στην πρόσκληση του ΣΕΕ.

Οι επαφές θα συνεχιστούν για παραπέρα επεξεργασία των τρόπων συνεργασίας μας.

Από την πλευρά της «Union of Scientific Workers in Bulgaria» πήραν μέρος οι:

1. Prof. P. Simova, Vice-President.
2. Prof. E. Savova, president-commission for women.
3. Prof. F. Milkova, member.
4. Dr. A. Stefauova, member.
5. Ts. Agelova, responsimple international relation at the Union of sci. Workers in Bulgaria.

Συνέδριο για την Ισότητα των Φύλων στην Εκπαίδευση

Το Συνέδριο του Συμβουλίου Ισότητας των Δύο Φύλων έγινε στη Θεσσαλονίκη από τις 2-5 Μαΐου 1985 κάτω από την αιγίδα του Υπουργείου Προεδρίας και τη συνεργασία του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων.

Η οργανωτική Επιτροπή (από μέλη και συνεργαζόμενους του Συμβουλίου, παράγοντες του Υπουργείου Παιδείας και της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Κρήτης, παράγοντες των ΔΟΕ, ΚΕΜΕ, ΟΑΕΔ, ΟΙΛΕ, ΟΛΜΕ, ΤΕΙ και σε συνεργασία με τους φορείς ΕΔΠ, ΕΦΕΕ, ΕΣΕΕ και ΟΛΤΕΕ) προσκάλεσε, όσους θα συμμετείχαν (σημειώθηκαν παραλείψεις) και όσους θα παρακολουθούσαν αυτό το Συνέδριο.

Το θέμα του Συνεδρίου ήταν: «**Ισότητα των δυο φύλων και Εκπαίδευση**». Το ευρύ αυτό θέμα συμπεριλάμβανε μικρότερα θέματα και έννοιες και αποσκοπούσε να υποδείξει πολλούς δρόμους για συζήτηση. Μελλοντική ανάπτυξη της συμβολής της παιδείας στην προώθηση της πραγματοποίησης της νομικής και ουσιαστικής εξίσωσης των δυο φύλων σ' όλους τους τομείς κρίθηκε αναγκαία και επείγουσα καθώς οι λόγοι για την ισότητα αυτή κινούνται ανάμεσα στην εμφάνιση για την κοινωνική δικαιοσύνη και την αξιοποίηση του ανθρώπινου δυναμικού της χώρας, ανεξάρτητα από το φύλο, για την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη του τόπου.

Τα επόμενα είναι λίγα από τα μικρότερα θέματα που αγορεύθηκαν στις εισηγήσεις και διαλέξεις των γενικών συνεδριάσεων και των στρογγυλών τραπεζών:

- Η έννοια της εκπαίδευσης και ο ρόλος της στην ισότητα των δυο φύλων.

- Η ανάγκη και το δικαίωμα για την εξίσωση των δυο φύλων σε εθνικό και διεθνές επίπεδο.

- Ο εκδημοκρατισμός στην παιδεία, ο έλεγχος, η συμμετοχή.

- Τα επόμενα θεσμικά μέτρα και τα ανάλογα μέσα που θα συντελέσουν στην ανάπτυξη του ρόλου της παιδείας

στην εξίσωση των δυο φύλων.

Ο Σύνδεσμος Ελληνίδων Επιστημόνων, προσκαλεσμένος να παρακολουθήσει τις εργασίες του Συνεδρίου, με παρέμβασή του επεσήμανε την ανάγκη:

1. Να αποσαφηνιστεί η ουσία και η αξία των λεγόμενων «Προγράμματα - οδηγοί». Τα προγράμματα-δείγματα αυτά πολλές φορές εμφανίζονται σαν ευρύτερα προγράμματα, ενώ ενδέχεται να μη δικαιολογούν ούτε ο κόστος τους.

2. Να ορισθεί συγκεκριμένο οικονομικό χρονοδιάγραμμα για την πραγμάτωση της εξίσωσης των δυο φύλων στην Εκπαίδευση.

3. Να αποφευχθούν τα μυωπικά μέτρα, όπως οι ποσοτώσεις στις εισαγωγικές εξετάσεις, προσλήψεις κλπ., και να προωθηθούν ριζικά μέτρα από την Πολιτεία.

4. Να διερωτηθούμε για την ερμηνεία που δίνουν οι σοσιαλιστικές χώρες στο επίμαχο θέμα των «Γυναικείων Σπουδών».

Οι «Γυναικείες Σπουδές», που εμφανίζονται στο Δυτικό Κόσμο και καταγγέλλουν και αμφισβητούν την υπάρχουσα Επιστήμη στο περιεχόμενο - μέθοδο - σκοπό της καταγίνονται όχι μόνο στο να ερευνήσουν τα αίτια της ανισότητας των δυο φύλων αλλά και στο να αναθεωρήσουν την υπάρχουσα Επιστήμη, αποκλείοντας μάλιστα από την έρευνα αυτή τους άρρενες επιστήμονες.

Η διάσταση αυτή φαίνεται να λείπει από την αντιμετώπιση των γυναικείων θεμάτων στις σοσιαλιστικές χώρες, όθιμάτων στις σοσιαλιστικές χώρες, όπου σύμφωνα με τους εισηγητές τα κατάλοιπα των διαφορών ανάμεσα στα δυο φύλα τείνουν να καταπολεμούνται μέσα από τη φύση του κοινωνικού συστήματος και την προώθηση των ανθρωπιστικών σχέσεων.

Η επιτυχία του Συνεδρίου τεκμαίρεται από το πλήθος των προτάσεων, που προέκυψαν από τις εργασίες των ομάδων εργασίας, με τις απαιτήσεις για τη μελλοντική πορεία που περιλαμβάνει δυο κυρίου άξονες:

1. Την έρευνα που θα υποδείξει λύσεις στην προώθηση της εξίσωσης.

2. Την άμεση εφαρμογή των λύσεων από μέρους της πολιτείας.

Επιτροπή προβλημάτων Επιστημόνων Γυναικών

Η Επιτροπή προβλημάτων επιστημόνων γυναικών συγκροτήθηκε για να μελετήσει τα ειδικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι επιστήμονες γυναίκες και σαν επιστήμονες και σα γυναίκες (ανεργία, υπό και ετεροαπασχόληση, διακρίσεις στην εξέλιξη, ζητήματα μητρότητας κ.ά.).

Γι' αυτό το λόγο προγραμματίζει μια μεγάλη έρευνα που θα περιλαμβάνει:

Ο Έρευνα ανάμεσα στις επιστήμονες γυναίκες - με ερωτηματολόγιο.

Ο Έρευνα ανάμεσα στους επιστημονικούς φορείς και τα επιστημονικά σωματεία για τα αντίστοιχα προβλήματα των γυναικών του κλάδου τους.

Ο Συγκέντρωση σχετικής βιβλιογραφίας.

Ο Διοργάνωση διαλέξεων - συζητήσεων κατά τη διάρκεια της έρευνας.

Τελικός στόχος αυτού του προγράμματος δουλειάς, θα είναι μια μεγάλη συνάντηση την άνοιξη όπου θα ανακοινωθούν τα συνολικά αποτελέσματα της έρευνας και θα διατυπωθούν αιτήματα - προτάσεις για την προώθηση των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι επιστήμονες γυναίκες.

Τα μέλη της Επιτροπής είναι:

1. Αδαμαντιάδου Άζα, Βιολόγος.
2. Ματιοπούλου Φωτεινή, Χημικός.
3. Ράνου Μαριάννα, αρχιτέκτονας, υπεύθυνη από το Δ.Σ.
4. Σαμαρτζή Μαρία, Κοινωνιολόγος.
5. Σαρέλλα Κατερίνα, Φιλολόγος.
6. Τερζοπούλου Καλλιόπη, γιατρός.

Επιτροπή Οικογενειακού Προγραμματισμού και Μητρότητας

Μετά την εκλογή του νέου Διοικητικού Συμβουλίου, δημιουργήθηκε στο ΣΕΕ, η Επιτροπή Οικογενειακού Προγραμματισμού και Μητρότητας. Σκοπός της Επιτροπής είναι να ερευνηθεί σε βάθος τα προβλήματα που αντιμετωπίζει η μάνα και το παιδί, να προτείνει λύσεις για την ανάπτυξη της κρατικής μέριμνας στον τομέα αυτό, που είναι ζωτικός για την ανάπτυξη της γυναίκας. Ο ΣΕΕ, ήδη ασχολήθηκε με το ζήτημα «Αμβλώσεις» όπως αναλυτικά περιγράφεται σε άλλο σημείο του

Δελτίου μας, σε συνεργασία με άλλες δημοκρατικές γυναικείες οργανώσεις. Η Επιτροπή κινείται για να μεταφερθεί η ίδια εκδήλωση σε Νομαρχιακές Επιτροπές Ισότητας και σε Δήμους της Αθήνας. Ήδη, με επιστολή του ο ΣΕΕ ζητά από τη ΝΕΙ Πειραιά να πραγματοποιηθεί αυτή η εκδήλωση μέσα στο Σεπτέμβρη.

Η Επιτροπή σε επόμενες συνεδριάσεις της θ' ασχοληθεί πιο αναλυτικά με ένα συγκεκριμένο πρόγραμμα δουλειάς. Τα μέλη της επιτροπής είναι:

1. Ντούβα-Κακογιάννη Κούλα - οδοντίατρος, υπεύθυνη από το Δ.Σ.
2. Αγαλλοπούλου-Ζερβογιάννη Πηνελόπη, Επικ. Καθηγήτρια, Α.Β.Σ., δικηγόρος.
3. Βαζαίου-Αναπλιώτου Ειρήνη - δικηγόρος.
4. Δημητρακοπούλου Χριστιάνα - οδοντίατρος.
5. Κόντου-Φίλη Πόπη - ιατρός.
6. Λειβαδίτη Βάσω - παιδίατρος.
7. Μαλαπέτσα Αθηνά - οδοντίατρος.
8. Παπαχριστοπούλου Αγγελική - δικηγόρος.
9. Ράνου Μαριάννα - αρχιτέκτονας.

Επιτροπή Δελτίου

Η Επιτροπή αυτή έχει την ευθύνη έκδοσης του δελτίου και κάθε άλλου έντυπου του ΣΕΕ.

Συνεδριάζει **κάθε Τρίτη στις 8 μ.μ.** στα γραφεία του Συνδέσμου και τα μέλη της είναι:

1. Ντίνα Καούσια, Δικηγόρος.
2. Μαρία Κορμά, Αρχιτέκτονας.
3. Βάλυ Κωνσταντοπούλου, Πολιτική Επιστήμονας.
4. Μαριάννα Ράνου, Αρχιτέκτονας.
5. Έφη Στεφάνου, Συμβολαιογράφος.
6. Αλίκη Φραγκάκη, Δικηγόρος - υπεύθυνη από το Διοικητικό Συμβούλιο.

Επιτροπή Παιδείας

Στα πλαίσια του καταστατικού του ΣΕΕ, που ορίζει σαν έναν από τους σκοπούς του «την καταπολέμηση του αναλφαριθμοσύ, την αναπροσαρμογή της παιδείας στις σύγχρονες κοινωνικοοικονομικές ανάγκες και γενικά την προστασία των ανηλίκων», λειτουργεί η Επιτροπή Παιδείας που έχει σα στόχο την προώθηση των παραπάνω ζητημά-

των.

Ανάμεσα στους στόχους της Επιτροπής είναι και η προβολή και αξιοποίηση των επιστημονικών ή άλλων εργασιών των μελών του ΣΕΕ με ανακοινώσεις σε τοπικά και ξένα συνέδρια, με δημοσιεύσεις στο περιοδικό, καθώς και με ζωντανή παρουσίαση στα ενδιαφερόμενη μέλη, επικεντρώνοντας το ενδιαφέρον της σε 2 βασικούς τομείς:

- στον τομέα της έρευνας και
- στον τομέα της ενημέρωσης σε στενή συνεργασία με επιστημονικούς συλλόγους, γυναικείες οργανώσεις, και με κάθε άλλο φορέα που σχετίζεται με θέματα παιδείας.

Η έρευνα θα κατευθυνθεί:

1) Στο στερεότυπο μόρφωση της Ελληνίδας.

2) Στο νομοθετικό πλαίσιο που εντάσσονται τα θέματα παιδείας, την υλικοτεχνική υποδομή αλλά και στις παιδαγωγικές πρακτικές, τα αναλυτικά προγράμματα, το περιεχόμενο των διδασκικών βιβλίων και προβλήματα γλώσσας, τον επαγγελματικό προσανατολισμό, την επιμόρφωση των ενηλίκων, τα προβλήματα των εκπαιδευτικών και άλλα με κριτήριο πάντα το βαθύτερο εκδημοκρατισμό της παιδείας.

3. Στα μέσα μαζικής ενημέρωσης, ιδιαίτερα τηλεόραση και έντυπο. Το μεγαλύτερο βάρος θα δοθεί στο έντυπο και πιο συγκεκριμένα σ' αυτό που απευθύνεται και σχετίζεται με την πιο κρίσιμη ηλικία, την εφηβεία.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι τα προβλήματα στο χώρο της Παιδείας είναι πολλά και σημαντικά. Έχοντας όμως επίγνωση ότι το έργο της οριοθετείται μέσα σε περιορισμένα χρονικά πλαίσια κρίνει απαραίτητο να εισηγείται εκείνα τα ζητήματα που προέχουν και είναι δυνατόν να επιλυθούν μέσω του ΣΕΕ.

Έτσι, για το 1985 προτάσσουμε:

- Τη διοργάνωση συνάντησης-συζήτησης τον Οκτώβριο με θέμα: «Εφηβεία και Έντυπο» αφού βέβαια προηγηθεί σχετική έρευνα.

- Ανοιχτή συζήτηση το Νοέμβριο με τη συνεργασία και άλλων γυναικείων συλλόγων με θέμα: «Ο ρόλος των δύο φύλων μέσα από τα σχολικά βιβλία και τα συγγράμματα των παιδαγωγικών και καθηγητικών σχολών».

Η Επιτροπή μας αισθάνεται την ανάγκη να ζητήσει από τα μέλη του Συνδέσμου να εκφράσουν ανοιχτά και ελεύθερα τις παρατηρήσεις τους σχετι-

κά με τον προγραμματισμό του έργου της καθώς και οποιαδήποτε πρόταση, ιδέα ή συμβουλή θα μπορούσε να φανεί χρήσιμη.

Τα μέλη που συμμετέχουν στην επιτροπή Παιδείας είναι:

1. Αδρακτά Σοφία, φιλόλογος.
2. Ανδριοπούλου Βίκυ ΑΣΟΕΕ.
3. Γιαννοπούλου Κρίστη, αγγλική φιλολογία.
4. Γιαννοπούλου Μαντώ, οδοντίατρος.
5. Ηγουμενάκη Λιλικά, αρχαιολόγος.
6. Καραθανάση Τίνα, φιλόλογος.
7. Κέντρου Έφη, αρχαιολόγος, υπεύθυνη από το Δ.Σ.
8. Κορίνη Δώρα, αρχαιολόγος.
9. Νάκου Εύη, Δικηγόρος.
10. Παπαδοπούλου Έφη, Αστικός Προγραμματισμός.
11. Σαράντη Δέσποινα, Φιλολόγος.
12. Μάζη Καίτη, Φιλολόγος.
13. Σταθάκη Γιόλα, Πολιτικές Επιστήμες.

Η Επιτροπή Παιδείας συνεδριάζει κάθε Πέμπτη ώρα 7 μ.μ. Είναι ανοιχτή και καλεί όσα από τα μέλη του Συνδέσμου ενδιαφέρονται να την πλαισιώσουν. Γιά οποιαδήποτε πληροφορία μπορούν να απευθύνονται στην υπεύθυνη της επιτροπής κ. Έφη Κέντρου, τηλ. 8820.108 ή στη γραμματεία του Συνδέσμου (τηλ. 3234.268).

Η Επιτροπή των Πολιτιστικών, Δημόσιων Σχέσεων και Οικονομικών

Μετά τις εκλογές του Μάρτη 1985, ξανασυγκροτήθηκε η Επιτροπή Δημοσίων Σχέσεων και μετονομάστηκε σε «Επιτροπή Πολιτιστικών, Δημοσίων Σχέσεων και Οικονομικών». Το νέο πρόγραμμα δράσης της περιλαμβάνει:

1. Επικοινωνία με τα μέλη του Συνδέσμου για την επιτυχία των εκδηλώσεών του.
2. Οργάνωση Βιβλιοθήκης.
3. Βοήθεια για την οργάνωση των επαρχιακών και συνοικιακών τμημάτων του Συνδέσμου σύμφωνα με τις αποφάσεις του Δ.Σ.
4. Έκδοση έντυπου.
5. Εκδηλώσεις (διαλέξεις, δεξιώσεις, εκθέσεις, καλλιτεχνικές εκδηλώσεις, εκδρομές).
6. Μέριμνα για σωστή και οργανωμέ-

νη παρουσία του Συνδέσμου στα διάφορα συνέδρια (εσωτερικού).

7. Προβολή του έργου του Συνδέσμου από τα Μ.Μ.Ε.

8. Έρευνα για το πρότυπο της Ελληνίδας στα Μ.Μ.Ε.

9. Κοινές εκδηλώσεις για τις πολιτιστικές ρίζες στα Βαλκάνια. Οι διάφορες πολιτιστικές εκδηλώσεις και προγράμματα, επισκέψεις και ανταλλαγές, συγκριτικές έρευνες και δημοσιεύσεις κρίνονται εποικοδομητικές και αναγκαίες για την παραπέρα ανάπτυξη της Εθνικής συνείδησης και των φιλικών σχέσεων των Βαλκανικών λαών σε κοινά προβλήματα και προοπτικές. Προς σ' αυτή την κατεύθυνση έγινε ήδη μια εκδρομή στη Βουλγαρία τον περασμένο μήνα, ενώ άρχισαν να συγκροτούνται ομάδες εργασίας από αρχαιολόγους, αρχιτέκτονες, φιλόλογους-μέλη του Συνδέσμου.

Η Επιτροπή συνεδριάζει κάθε Τρίτη στις 6 μ.μ. στα γραφεία του Συνδέσμου (Βουλής 44Α, τηλ. 3234.268) και περιμένει όλα τα μέλη του Συνδέσμου που έχουν την πρόθεση να προσφέρουν λίγο από το χρόνο και τις γνώσεις τους, να ενώσουμε τις προσπάθειές μας για την ανάπτυξη και βελτίωση του έργου μας.

Μέλη της επιτροπής:

1. Άννα Αρβανιτάκη.
2. Μελίνα Διαμαντάκη.
3. Κούλα Κακογιάννη.
4. Φλώρα Καμάρη, υπεύθυνη από το Δ.Σ.
5. Λέλα Λεμονή.
6. Καίτη Μάζη.
7. Σούλα Μιγωτάκη.
8. Γιόλα Μπαρδάκη.
9. Λίλα Μπέζα.
10. Νέλλη Μποσκαβίτου.
11. Ηλέκτρα Μυλωνάκη.
12. Βάσω Παπαϊωάννου.
13. Ιωάννα Πολυδώρου.
14. Ιωάννα Ρουμπελάκη.
15. Τζένη Γεωργιάδου.

Επιτροπή Διεθνών Σχέσεων

Η Επιτροπή Διεθνών Σχέσεων του Συνδέσμου είναι νέα επιτροπή και έρχεται να αντικαταστήσει την Υπεύθυνη Διεθνών Σχέσεων.

Το Διοικητικό Συμβούλιο που εκλέχτηκε το Μάρτη του 1985 θεωρεί ότι η αλληλοενημέρωση και η συνεργασία επιστημονισών απ' όλο τον κόσμο εί-

να απαραίτητη ώστε να υπάρξει διάλογος και να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις για κοινή αντιμετώπιση θεμάτων που τις αφορούν.

Έτσι, η Επιτροπή Διεθνών Σχέσεων έχει στόχο την ανάπτυξη δραστηριοτήτων ώστε ν' αρχίσει ο διάλογος με ανάλογους Συνδέσμους από άλλες χώρες. Έχει, επομένως, και ΠΟΛΥ ΔΟΥΛΕΙΑ.

Η Σύσταση Επιτροπής Διεθνών Σχέσεων που από λάθος δεν ανακοινώθηκε στο κάλεσμα της ολομέλειας του Συνδέσμου τον Απρίλη του 1985, συζητήθηκε σ' αυτή την ολομέλεια και έγινε δεκτή. Επίσης δεκτή έγινε η πρόταση εγγραφής του Συνδέσμου στη Διεθνή Ομοσπονδία Γυναικών Αποφοίτων Πανεπιστημίου. Μετά από σχετικές διαδικασίες, η επαναγραφή θα γίνει τον Αύγουστο, 1985.

Τη Γενική Συνέλευση της Ομοσπονδίας, που γίνεται στη Γενεύη από 3-5 Αυγούστου, θα παρακολουθήσει η Θεώνη Βελλή, μέλος του Δ.Σ. του Σ.Ε.Ε. και υπεύθυνη της Επιτροπής Διεθνών Σχέσεων.

Τα μέλη της Επιτροπής είναι:

1. Θεώνη Βελλή - Ψυχολόγος, Υπεύθυνη από Δ.Σ.
2. Ειρήνη-Ρίτα Αρμενάκα-Αναστασοπούλου, Οικονομολόγος - Συντονίστρια της Επιτροπής.
3. Αθηνά Βελλή-Κούκου, Κοινωνιολόγος, Γραμματέας της Επιτροπής.
4. Όλγα Δούρου, Δικηγόρος.
5. Σταματίνα Θεοδώρου-Κουρέλα, Κοινωνιολόγος.
6. Βάσω Κουκουλάκη, Οικονομολόγος.
7. Φένια Μαθιοπούλου, Χημικός.
8. Αθηνά Μανίκα, Δικηγόρος.
9. Καλλιόπη Μπουρδάρα, Κοινωνιολόγος.
10. Βίκυ Ρακούση, Οικονομολόγος.
11. Χάρις Συμεωνίδου, Δημογράφος.
12. Μαρία Γκασούκα-Γκιόκα, Πολιτική Επιστήμονας.

Η συντονίστρια της Επιτροπής Ειρήνη-Ρίτα Αρμενάκα-Αναστασοπούλου αντιπροσώπευσε τον Σύνδεσμο στο Διεθνές Συνέδριο του ΟΗΕ με τη λήξη της Δεκαετίας για τη Γυναίκα που έγινε στο Ναιρόμπι, Κένυας τον Ιούλιο 1985.

Η επόμενη συνάντηση της Επιτροπής θα γίνει την πρώτη εβδομάδα του Σεπτεμβρίου. Η ημερομηνία θα ανακοινωθεί στον πίνακα ανακοινώσεων του Συνδέσμου.

Γιατί ναι στη νομιμοποίηση των αμβλώσεων

Με πρωτοβουλία του ΣΕΕ συγκροτήθηκε πρόσφατα (20/4/85) Συντονιστικό όργανο των Γυναικείων Οργανώσεων για τον Οικογενειακό Προγραμματισμό και τη Μητρότητα, με στόχο ν' αντιμετωπίσει άμεσα το καυτό θέμα της νομιμοποίησης των αμβλώσεων. Θέμα με το οποίο γίνεται δημαγωγία έντονη σήμερα από τις αντιδραστικές δυνάμεις, κάτω από το πρόσχημα της «διαφύλαξης» της οικογένειας, της «προστασίας του εμβρύου» κλπ. Οι γυναικείες οργανώσεις που συμμετείχαν στις συναντήσεις (Σύνδεσμος Ελληνίδων Επιστημόνων, Ένωση Γυναικών Ελλάδας, Ομοσπονδία Γυναικών Ελλάδας, Προοδευτική Ένωση Μητέρων Ελλάδας, Πανελλήνια Ένωση Οικογένεια και Νοικοκυρά, Σύλλογος Ελληνίδας Νοικοκυράς) συμφώνησαν ότι πρέπει οι θέσεις του δημοκρατικού γυναικείου κινήματος να γίνουν γνωστές στις γυναίκες και στους επιστημονικούς φορείς, να γίνει κατανοητό ότι το αίτημα της νομιμοποίησης των αμβλώσεων στοχεύει σ τ η μ ε ι ω σ ή τ ο υ ς και όχι στη διάδοσή τους. Γι αυτό και το σύνθημα κάτω από το οποίο ενώνονται οι γυναικείες οργανώσεις είναι:

■ «Για να μειωθούν οι αμβλώσεις, για να προστατευτεί η υγεία και η ευτυχία της γυναίκας, του άντρα και του παιδιού

Ζητάμε

■ να εφαρμοστεί ο οικογενειακός προγραμματισμός

■ να νομιμοποιηθούν οι αμβλώσεις».

Η πρώτη εκδήλωση που αποφασίστηκε και πραγματοποιήθηκε στις 15/5/85 στο Δικηγορικό Σύλλογο της Αθήνας είχε θεματικό τίτλο «Γιατί ναι στη νομιμοποίηση των αμβλώσεων. Εισηγητές ήταν μέλη των γυναικείων οργανώσεων. Μετά τις εμπειριστατωμένες εισηγήσεις, ακολούθησε συζήτηση με το κοινό. Αίτημα άμεσο και επιτακτικό που προέκυψε και μέσα από την εκδήλωση ήταν να νομιμοποιηθούν άμεσα οι αμβλώσεις και να προχωρήσει τολμηρά η Κυβέρνηση στην εφαρμογή του Οικογενειακού Προγραμματισμού.

Η Κίνηση Δημοκρατικών Γυναικών συμμετείχε σε ορισμένες μόνο συναντήσεις του συντονιστικού οργάνου, αλλά τελικά διαχώρισε τη θέση της και δεν συμμετείχε στην εκδήλωση, ούτε υπόγραψε το ψήφισμα.

Παραθέτουμε τις εισηγήσεις των γυναικείων οργανώσεων και το ψήφισμα που στάλθηκε στους αρμόδιους κρατικούς φορείς.

Ψ

υχική υγεία της γυναίκας και αμβλώσεις

Δρ. Θεώνης Βελλή
Ψυχολόγου
από το ΣΥΝΔΕΣΜΟ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ

Οι απόλυτες θέσεις σχετικά με την κληρονομικότητα ή την επίδραση του περιβάλλοντος στη δημιουργία της ψυχικής αρρώστειας, ανήκουν πια στο παρελθόν και δεν είναι παραδεκτές από την πλειονότητα των επιστημόνων στον τομέα της ψυχικής υγείας.

Σήμερα, οι προϋποθέσεις για την ανάπτυξη ή ένταση της ψυχικής ανισορροπίας αναζητούνται μέσα σε ένα πολύπλοκο σύστημα συνεχούς αλληλοεπίδρασης κληρονομικότητας και περιβάλλοντος.

Επίσης, είναι πια γνωστό ότι η «θεραπεία» της ψυχικής ανισορροπίας και η κοινωνική αποκατάσταση του ανθρώπου μετά από μια τέτοια εμπειρία είναι τουλάχιστον δύσκολη.

Γιαυτό σήμερα στον τομέα της ψυχικής υγείας οι προσπάθειες στρέφονται στην πρωτοβάθμια πρόληψη της ψυχικής αρρώστειας. Αυτό σημαίνει ότι, ο

άνθρωπος πρέπει να έχει τις δυνατότητες να αποφεύγει τις εμπειρίες εκείνες που είναι γνωστό ότι συμβάλλουν στην ανάπτυξη ή ένταση της ψυχικής ανισορροπίας.

Μια απ' αυτές τις εμπειρίες είναι το συναίσθημα της ΑΠΟΡΡΙΨΗΣ από το περιβάλλον. Επομένως η αναγκαστική γέννηση ενός παιδιού αποτελεί τουλάχιστον θεωρητικά την προϋπόθεση για απόρριψη αυτού του παιδιού από το άμεσο οικογενειακό περιβάλλον. Αλλά και στην πράξη οι εμπειρίες των επιστημόνων στον τομέα της ψυχικής υγείας υποστηρίζουν τη θεωρητική αυτή άποψη.

Συνεπώς η διακοπή της κύησης μετά από απόφαση της γυναίκας αποτελεί μια από τις βασικές μεθόδους πρωτοβάθμιας πρόληψης στον τομέα της ψυχικής υγείας τόσο για κείνη όσο και για το παιδί.

Νομίζουμε, ότι στις σημερινές κοινωνικές συνθήκες, που ο άνθρωπος έχει να αντιμετωπίσει μια σειρά καταστάσεων που συμβάλλουν στην ανάπτυξη της ψυχικής αρρώστειας, είναι καθήκον της πολιτείας να δημιουργεί θεσμούς που τον ελαφρύνουν απ' αυτές τις καταστάσεις και τον απαλλάσσουν από τραυματικές εμπειρίες και βιώματα.

Η

νομική πλευρά των αμβλώσεων

Φωτεινής Νικολαΐδου-
Στεργιοπούλου,

Εύης Σούκου-Μηνουόδη
από την ΕΝΩΣΗ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ
ΝΟΜΙΚΩΝ

ΤΟ ΙΣΧΥΟΝ ΔΙΚΑΙΟ

Σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία, η άμβλωση θεωρείται αξιόποινη πράξη και κατατάσσεται στα εγκλήματα κατά της ανθρωπίνης ζωής. Η πράξη μένει ατιμώρητη, όταν υπάρχει κίνδυνος ζωής ή σπουδαία βλάβη της υγείας της εγκύου ή όταν η σύλληψη είναι αποτέλεσμα βιασμού ή κατάχρησης προσώπου που είναι ανίκανο να αντισταθεί ή αποπλάνησης κοριτσιού κάτω από 16 ετών ή αιμομιξίας.

Τα παραπάνω προβλέπονται από τα άρθρα 304 και 305 του Ποινικού Κώδικα.

Με το νόμο 821 του 1978, άρθρο 5 § 3, το οποίο διατηρήθηκε σε ισχύ με το άρθρο 15 του νόμου 1383 1983, στους παραπάνω λόγους που αίρουν τον άδικο χαρακτήρα της άμβλωσης και επομένως η πράξη μένει ατιμώρητη, προστέθηκαν και άλλοι και μάλιστα με το νόμο αυτό ορίστηκαν και κάποια χρονικά πλαίσια μέσα στα οποία πρέπει να γίνει η άμβλωση προκειμένου να μείνει ατιμώρητη.

Έτσι, όταν η συνέχιση της εγκυμοσύνης δημιουργεί κίνδυνο για την ψυχική υγεία της μητέρας, διαπιστούμενο από ψυχίατρο, που εργάζεται σε Νοσηλευτικό Ίδρυμα ή Ίδρυμα Δημοσίου Δικαίου, η άμβλωση πρέπει να γίνει μέσα στις πρώτες 12 εβδομάδες της κύησης, ενώ όταν από προγεννητικό έλεγχο διαπιστώνεται σοβαρή ανωμαλία του εμβρύου η οποία θα προκαλέσει τη γέννηση παθολογικού νεογνού η άμβλωση πρέπει να γίνει ως τις 30 εβδομάδες.

Γιατί να στη νομιμοποίηση των αμβλώσεων

Οι κανόνες αυτοί δεν ανταποκρίνονται σήμερα στην πραγματικότητα και δεν είναι κοινωνικά αποδεδειγμένοι. Ο αριθμός των αμβλώσεων που τελούνται στη χώρα μας από γυναίκες που ανήκουν σε όλα τα κοινωνικά και οικονομικά στρώματα είναι ιδιαίτερα μεγάλος. Αναφέρεται ένα νούμερο μεταξύ 300.000 ως 400.000 χιλιάδων ετησίως, που σημαίνει ότι το 15% και 20% του γόνιμου γυναικείου πληθυσμού της χώρας υποβάλλεται κάθε χρόνο σε αμβλωση και μάλιστα τις περισσότερες φορές με τη συναίνεση ενός αναλόγου ποσοστού του ανδρικού πληθυσμού.

Το γεγονός και μόνο αυτό αποδεικνύει ότι, η νομοθεσία μας βρίσκεται πια σε σύγκρουση με την κοινωνική συνείδηση η οποία δεν αντιμετωπίζει την αμβλωση σαν πραγματικό έγκλημα.

Η διάσταση όμως του δικαίου με την κοινωνική συνείδηση και την πραγματικότητα, βλάπτει το γόητρο και το κύρος του ίδιου δικαίου και της νομοθετικής εξουσίας που διατηρεί κανόνες δικαίου οι οποίοι δεν είναι σεβαστοί από την πλειοψηφία των πολιτών, ενώ παράλληλα οι ελάχιστες καταδικές, που μετριούνται στα δάκτυλα του ενός χεριού κάθε χρόνο, δημιουργούν μια αντίση μεταχείριση των πολιτών και κλονίζουν το κύρος της πολιτείας και της δικαιοσύνης.

Είναι λοιπόν επιβλημένη η τροποποίηση των διατάξεων του Ποινικού Κώδικα ώστε η νομοθετική ρύθμιση των αμβλώσεων να προσαρμοστεί με τις σημερινές κοινωνικές αντιλήψεις.

ΤΑ ΞΕΝΑ ΔΙΚΑΙΑ

Η εξέλιξη αυτή έχει εκδηλωθεί ήδη στα περισσότερα σύγχρονα δίκαια με την αντίστοιχη τροποποίηση των διατάξεων περί αμβλώσεως.

Από τη συγκριτική μελέτη των διαφόρων δικαίων προκύπτει ότι, στις χώρες, όπου το κράτος έχει αποδεσμευθεί από θρησκευτικές επιδράσεις, η αμβλωση έχει αποσπασθεί από τα εγκλήματα κατά της ζωής, και η νομοθετική ρύθμισή της συνδέεται περισσότερο με την κρατική πολιτική και τα κοινωνικά ενδιαφέροντα σε σχέση με την υγεία της γυναίκας και τα δημογραφικά προβλήματα της χώρας, καθώς και με το θέμα της προσωπικής ελευθερίας της γυναίκας ανάλογα και με τη θέση που παίρνει

το κράτος απέναντι στα ατομικά δικαιώματα γενικότερα.

Στις άλλες πάλι χώρες, η αμβλωση τυποποιείται κατ' αρχή σαν άδικη και αξιόποινή πράξη, αποποινικοποιείται όμως με διάφορες νομικές φόρμουλες και κάτω από ορισμένες προϋποθέσεις. Πράγματι, η εξέλιξη των κοινωνικών αντιλήψεων, η απελευθέρωση της γυναίκας και η εργασία της έξω από το σπίτι, και η συνταγματικά κατοχυρωμένη προστασία της προσωπικής ελευθερίας του ατόμου από τη μια και η πραγματικότητα γύρω από τις παράνομες αμβλώσεις από την άλλη, οδήγησαν τα κράτη στη νομιμοποίηση των αμβλώσεων με την παραδοχή του κοινωνικοοικονομικού παράγοντα ως λόγου άρσης του άδικου χαρακτήρα της πράξης ή με τον καθορισμό ορισμένου χρονικού διαστήματος μέσα στο οποίο η αμβλωση, που γίνεται με αίτηση της γυναίκας και από ειδικό γιατρό, δεν είναι άδικη.

Έτσι, στη Γαλλία είναι, μετά το νόμο

του 1979, νόμιμη η αμβλωση που γίνεται μέσα στις 10 πρώτες εβδομάδες της κύησης από γιατρό και σε νοσηλευτικό ίδρυμα με τη συναίνεση της εγκύου χωρίς να χρειάζεται η πτήρηση άλλης διαδικασίας. Στη Γερμανία (νόμος του 1976), η αμβλωση δεν είναι άδικη όταν συντρέχουν λόγοι υγείας ή κινδύνος ζωής της μητέρας ή ευγονικοί λόγοι (μέχρι την 22α εβδομάδα), ή ηθικοί και κοινωνικοί λόγοι (μέχρι την 12η εβδομάδα). Επίσης η έγκυος μόνον δεν τιμωρείται για την πράξη της αντηρηθούν οι ακόλουθες προϋποθέσεις: Να έχει συμβουλευθεί την ειδική υπηρεσία, η επέμβαση να έχει πραγματοποιηθεί από γιατρό και να μην έχουν περάσει περισσότερες από 22 εβδομάδες.

Στην Αγγλία η αμβλωση είναι νόμιμη (Ν. του 1967) εφ' όσον γίνεται τις 28 πρώτες εβδομάδες της κύησης σε νοσοκομείο και με τη σύμφωνη γνώμη δύο ειδικών γιατρών ότι, με τη συνέχιση της εγκυμοσύνης συντρέχει κίνδυνος για τη ζωή ή τη σωματική ή ψυχική υγεία της μητέρας ή των άλλων παιδιών της

οικογένειας, μεγαλύτερος απ' ότι αν η εγκυμοσύνη διακοπεί, ή ότι το παιδί που θα γεννηθεί θα είναι ανάπηρο.

Στην **Ιταλία**, με νόμο του 1978, οι αμβλώσεις είναι καταρχήν νόμιμες εφόσον γίνονται στις πρώτες 90 μέρες της κύησης, και αφού η γυναίκα, που προαισθάνεται ότι η συνέχιση της εγκυμοσύνης και ο τοκετός θα μπορούσαν να δημιουργήσουν σοβαρό κίνδυνο στη φυσική ή ψυχική υγεία της, σε συνδυασμό με άλλους οικονομικούς, κοινωνικούς, οικογενειακούς και ευγονικούς παράγοντες, απευθυνθεί στον αρμόδιο δημόσιο οργανισμό.

Στη **Νορβηγία**, με νόμο του 1979, επιτρέπονται οι αμβλώσεις που γίνονται μέσα στις 12 πρώτες εβδομάδες της κύησης με απόφαση της γυναίκας.

Στην **Αυστρία** οι αμβλώσεις επιτρέπονται τους τρεις πρώτους μήνες της εγκυμοσύνης, όταν γίνονται από γιατρό και το επιθυμεί η γυναίκα.

Το ίδιο και στη **Σουηδία** μέχρι την 18η εβδομάδα.

Στις **Η.Π.Α.** τα δίκαια των διαφόρων πολιτειών προβλέπουν διάφορες ρυθμίσεις, όμως το 1973 το Ανώτατο Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι το δικαίωμα της αυτοδιάθεσης που αναγνωρίζει το Σύνταγμα σε κάθε άνθρωπο περιλαμβάνει και το δικαίωμα της γυναίκας να αποφασίζει ελεύθερα για τη συνέχιση ή τη διακοπή της εγκυμοσύνης της. Έτσι, τους τρεις πρώτους μήνες το κράτος δεν έχει δικαίωμα να παρεμβαίνει στην απόφαση της εγκύου διότι θίγεται το δικαίωμα της ιδιωτικής της ζωής, ενώ μετά το χρονικό αυτό σημείο οι Πολιτείες μπορούν να διαμορφώνουν το δικαίωμά τους με γνώμονα την υγεία της μητέρας και μόνον μετά τον έκτο μήνα και την προστασία του εμβρύου.

Στη **Σοβιετική Ένωση** οι αμβλώσεις είναι ελεύθερες αν γίνονται από γιατρό με τη συναίνεση της εγκύου σε νοσοκομείο, εφόσον η εγκυμοσύνη δεν ξεπερνά τις 12 εβδομάδες. Αλλά και όταν δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις αυτές η αμβλωση είναι αξιόποιο αδίκημα μόνο για τον γιατρό ή τον ιδιώτη που τις τελεί, όχι όμως και για τη γυναίκα.

Στην **Τσεχοσλοβακία** η αμβλωση επιτρέπεται με τη συναίνεση της εγκύου και μετά από έγκριση ειδικής επιτροπής μέχρι τον τρίτο μήνα της κύησης. Οποιοδήποτε για την έγκυο η αμβλωση

δεν αποτελεί ποινικό αδίκημα.

Άλλες ανατολικές χώρες ρυθμίζουν την διακοπή της εγκυμοσύνης με βάση δημογραφικά ιατρικά και κοινωνικοοικονομικά κριτήρια.

ΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

Σε μια παράλληλη πορεία, η θεωρία του ποινικού δικαίου τείνει να αποδεσμεύει το αξιόποιο της αμβλωσης από την ποινική προστασία που παρέχεται στην ολοκληρωμένη ανθρώπινη ζωή. Το έμβryo δεν έχει εξατομικευμένη και αυτοτελή ανθρώπινη ζωή, ούτε ανθρώπινη προσωπικότητα, αλλά αποτελεί απλώς βιολογική ύπαρξη, εξηρημένο έννομο αγαθό, αναπόσπαστα συνδεδεμένο με το μητρικό σώμα, φυσική (αλλά και κοινωνική) ιδιότητα του γυναικείου σώματος, που διαρκεί καθόλο το χρονικό διάστημα που το έμβryo βρίσκεται οργανικά εξαρτημένο από το μητρικό σώμα. Υπό την έννοια αυτή, η προστασία του εμβρύου ως σχετικού έννομου αγαθού, υποχωρεί προ της ανάγκης προστασίας άλλων αγαθών, τα οποία οι σημερινές κοινωνικές και ηθικές αντιλήψεις θεωρούν ως άξια υπέρτερης προστασίας, τουλάχιστον κατά τους πρώτους μήνες της εγκυμοσύνης, που το έμβryo δεν έχει διαμορφωθεί βιολογικά σαν άνθρωπος, όπως το συνταγματικό δικαίωμα κάθε ανθρώπου να ανπτύσσει ελεύθερα την προσωπικότητά του και να συμμετέχει στην κοινωνική, οικονομική και πολιτική ζωή της χώρας (άρθρ 5 § 1). Ανάμεσα στα δικαιώματα αυτά γίνεται δεκτό ότι περιλαμβάνεται και το δικαίωμα του ατόμου να εξουσιάζει το σώμα του και να το χρησιμοποιεί όπως θέλει και σαν τέτοιο θεωρείται και το δικαίωμα της γυναίκας να επιλέγει την μητρότητα, ή την αμβλωση.

Η απαγόρευση των αμβλώσεων φαίνεται ακόμη να βρίσκεται σε αντίθεση με το επίσης συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα κάθε ανθρώπου να μη παραβιάζεται η ιδιωτική και οικογενειακή του ζωή (άρθ. 9 § 1 Συντάγματος).

Η εγκυμοσύνη κατά τους πρώτους μήνες αποτελεί προσωπική υπόθεση της γυναίκας, που εμπίπτει στη σφαίρα της ιδιωτικής της ζωής. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή των δικαιωμάτων του ανθρώπου, Στρασβούργο 19.5.76, αποφάνθη-

κε ότι μία νομοθετική ρύθμιση για τις αμβλώσεις εμπίπτει στον τομέα της ιδιωτικής ζωής.

Με βάση τις παραπάνω θεωρητικές απόψεις και την εξέλιξη των συγκρότων δικαίων, όπως διαμορφώθηκαν με τις σχετικά πρόσφατες τροποποιήσεις, εν όψει και της ελληνικής πραγματικότητας οι προτάσεις που κάνουμε εμείς σχετικά με το θέμα της αποποινικοποίησης των αμβλώσεων είναι οι παρακάτω:

A. Η αμβλωση που γίνεται μέσα στις πρώτες 14 εβδομάδες της κύησης από ειδικό γιατρό, σε Νοσηλευτικό Ίδρυμα ή κλινική που πληροί ορισμένους όρους και με αίτηση της εγκύου, δεν θεωρείται άδικη πράξη και μένει απιώρητη.

Κρίνεται σκόπιμη η λειτουργία συμβουλευτικών επιτροπών από γιατρούς, ψυχολόγους και κοινωνιολόγους, τις οποίες θα μπορεί να επισκεφθεί η γυναίκα πριν από την αμβλωση.

Πάντως η γνώμη των παραπάνω επιτροπών δεν έχει αποφασιστικό χαρακτήρα και η τελική απόφαση ανήκει στη γυναίκα.

Η συναίνεση του άνδρα δεν απαιτείται.

Η αμβλωση, θεωρείται, ιατρική επέμβαση και τα έξοδα γι' αυτή καλύπτονται από τον ασφαλιστικό φορέα.

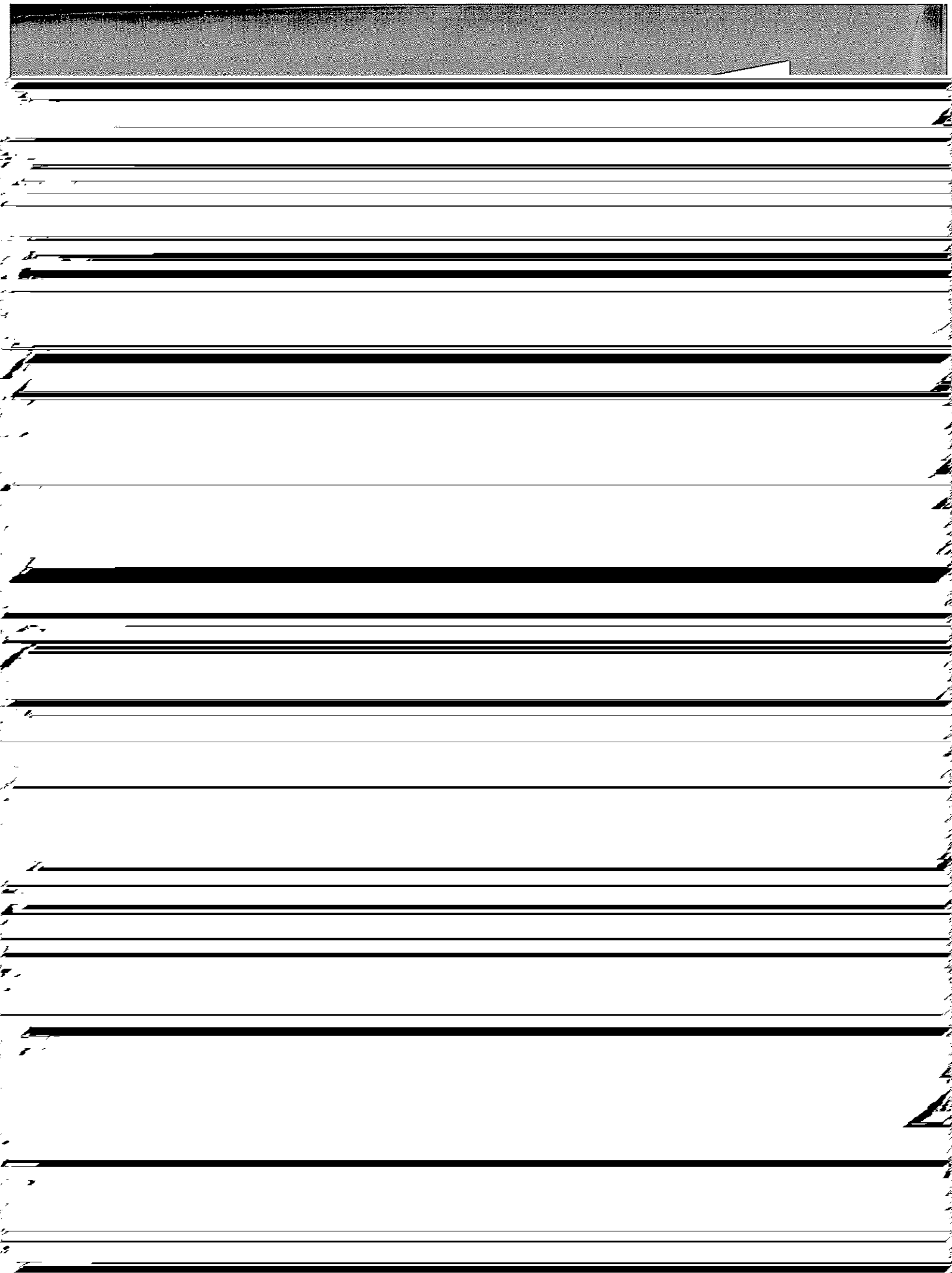
Η ιδιαίτερη αυτή ποινική μεταχείριση της πράξης της αμβλωσης κατά τις 14 πρώτες εβδομάδες επιβάλλεται από την αντίληψη, ότι, η ελευθερία της γυναίκας είναι αγαθό υπέρτερης αξίας, από αυτό της ύπαρξης του εμβρύου σ' αυτό το στάδιο και κατά συνέπεια αυτό πρέπει να προστατευθεί.

B. Μετά τις 14 πρώτες εβδομάδες η αμβλωση θεωρείται άδικη πράξη και επιτρέπεται μόνο σε ορισμένες περιπτώσεις που είναι οι παρακάτω:

α. Όταν από προγεννητικό έλεγχο διαπιστωθεί ότι υπάρχει σοβαρή ανωμαλία του εμβρύου, που θα έχει σαν αποτέλεσμα τη γέννηση παθολογικού νεογνού.

β. Δεν έχουν περάσει 22 εβδομάδες από τη σύλληψη.

Η δικαιολογία της άρσης του άδικου χαρακτήρα της αμβλωσης στις παραπάνω περιπτώσεις βασίζεται στην ιδέα ότι, αν και γι' αυτές τις περιπτώσεις απαγορευόταν η αμβλωση, θα προσβαλόταν υπέρμετρα το δικαίωμα της προσωπικής ελευθερίας της εγκύου να μην ▶

για όλα τα στρώματα του Ελληνικού Λαού.

Αλυσίδα Κέντρων Ο.Π. για όλη τη χώρα, με την απαραίτητη υλικοτεχνική υποδομή και πλήρως εξειδικευμένο επιστημονικό προσωπικό.

Τα κέντρα Ο.Π. να είναι έτοιμα να εφαρμόσουν στην πράξη όλες τις επιταγές του Οικογενειακού Προγραμματισμού (Προγεννητικός έλεγχος, παρακολούθηση εγκύου, εμβόλια, προληπτική ιατρική, PAP TEST, εφαρμογή των μέσων αντισύλληψης, κοινωνική συμβουλευτική κ.ά.).

Η αντισύλληψη είναι ένα μέρος του Ο.Π. που κι αυτή έχει να κάνει με την υγεία, δηλαδή με καθορισμένες ιατρικές υπηρεσίες όπως: εξετάσεις αίματος πριν χορηγηθεί αντισυλληπτικό χάπι, γιατί πρέπει ν' αποκλειστούν ορισμένες παθήσεις για τη λήψη του, συχνή ιατρική παρακολούθηση μετά την τοποθέτηση ενδομήτρου spiral κ.ά.

Η εφαρμογή άλλων μέσων αντισύλληψης θέλει γνώση και εκπαίδευση αυτής που πρόκειται να τα χρησιμοποιήσει.

Στην περίπτωση της διακοπής της εγκυμοσύνης, είναι απαραίτητο πριν, να εφαρμοστεί η λεγόμενη ψυχολογική υποστηρικτική (Παρέμβαση ψυχολόγου, κοινωνικού λειτουργού κλπ.) Έτσι η άμβλωση, θα γίνει στην πράξη το τελευταίο μέσο αντισύλληψης, όταν έχουν αποτύχει όλα τα άλλα μέσα.

2) Συμβουλευτικοί σταθμοί Ο.Π. μέσα από την Τοπική Αυτοδιοίκηση σε επίπεδο Κοινότητας και Δήμου, μέσα από τα οποία θα γίνεται η πλατιά ενημέρωση του λαού (Διαλέξεις, Υλικό Εντυπο, εφαρμογή της Κοινωνικής Συμβουλευτικής).

3) Κρατική παρέμβαση και ευθύνη για τα φαρμακευτικά μέσα αντισύλληψης.

4) Άμεση κατάθεση του νομοσχεδίου για τη νομιμοποίηση της άμβλωσης, σαν ένα υπερώριμο κοινωνικό πρόβλημα. Η άμβλωση να γίνει νόμιμη ιατρική πράξη και τα έξοδά της να καλύπτονται απ' όλους τους Ασφαλιστικούς φορείς.

Ειδικές νομοθετικές ρυθμίσεις για όλες τις ανασφάλιστες γυναίκες.

(Κρίνουμε σκόπιμο εδώ να σημειώσουμε, ότι πίσω από το θόρυβο που ξεσήκωσε μερίδα αγανακτισμένων υ-

πέρμαχων της οικογένειας «κρύβονται οι γνωστοί στο λαό μας σκοταδιστικοί κύκλοι και τα συμφέροντα του Ιατρικού κύκλου και τα συμφέροντα του Ιατρικού κατεστημένου).

5) Ουσιαστικά μέτρα προστασίας της άγαμης μητέρας.

6) Σύνδεση του Κρατικού προγράμματος για την υπογεννητικότητα, με τα προγράμματα εφαρμογής του Ο.Π.

7) Δημοκρατική Οικογενειακή Πολιτική:

- Κίνητρα και βοήθεια στα νέα ζευγάρια για να κάνουν Οικογένεια.

Μέτρα μείωσης της ανεργίας των νέων, των γυναικών.

- Κατάθεση άμεσα ενός ολοκληρωμένου νομοσχεδίου για την προστασία της μητρότητας (όπως έχει διακηρύξει η κυβέρνηση) που θα δώσει κίνητρα στις Ελληνίδες να κάνουν παιδιά, να συνδυάζουν την εργασιακή, κοινωνική και πολιτική τους δραστηριότητα με την κοινωνική προσφορά τους, τη μητρότητα.

Η ΟΓΕ ακόμη διεκδικεί:

Τη συμμετοχή των Γυναικείων οργανώσεων, στο κεντρικό όργανο σχεδιασμού και υλοποίησης των προγραμμάτων του Οικογενειακού Προγραμματισμού, ισότιμα, ουσιαστικά και όχι μόνο συμβουλευτικά.

Αμβλωση

Εισήγηση

της ΕΝΩΣΗΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ
ΕΛΛΑΔΑΣ

Η Ε.Γ.Ε. έχει ταχθεί πριν από πολλά χρόνια υπέρ της νομιμοποίησης της έκτρωσης. Πιστεύουμε και δηλώνουμε ότι δεν ζητάμε να θεσμοθετηθεί μια καινούργια διάταξη που θα καλύπτει κάποιο ποινικό αδίκημα που μέχρι τώρα διώκετο και επιμωρείτο ουσιαστικά και πραγματικά, ούτε προωθούμε καινούργιες καταστάσεις και πραγματικότητες, δηλαδή μέχρι σήμερα δεν υπήρχε έκ-

τρωση και από εδώ και πέρα θέλομε να υπάρχει.

Οι 400.000 και άνω εκτρώσεις που γίνονται στη χώρα μας, κάθε χρόνο, είναι ένα γεγονός που κανείς δεν μπορεί να το αμφισβητήσει. Οι εκτρώσεις αυτές γίνονται παράνομα αλλά και ούτε τιμωρούνται, γίνονται πολλές φορές σε ακατάλληλους και ανεξέλεγκτους χώρους και συνθήκες - ιδιαίτερα στα χωριά - σε ιδιωτικά ιατρεία, κλινικές ή και στο σπίτι της μαμής.

Η γυναίκα σε μια πολύ ευαίσθητη και δύσκολη στιγμή της ζωής της, γίνεται αντικείμενο στυγνής εκμετάλλευσης, ιδιαίτερα οικονομικής, αλλά και ψυχολογικής κάτω από το κράτος της παρανομίας. Συγχρόνως μια μερίδα ανθρώπων, ιδιαίτερα γιατρών, κερδοσκοπούν ανεξέλεγκτα εις βάρος των γυναικών και από ένα πολύ πρόχειρο λογαριασμό βγαίνει ότι, εάν υπολογίσουμε το μικρότερο κόστος που μπορεί να στοιχίσει η έκτρωση στις 20.000 δραχμές, από τις πληροφορίες που έχουμε συγκεντρώσει και το πολλαπλασιάσουμε επί 400.000 εκτρώσεις, που επίσης είναι ο μικρότερος αριθμός που παραδεχόμαστε ότι γίνονται κάθε χρόνο στη χώρα μας, βγαίνει ένα ποσό 8 δισεκατομμύρια δραχμές αφορολόγητο. Μάλιστα αφορολόγητο μέσα στα μάτια του κράτους που ανέχεται την απαράδεκτη αυτή κατάσταση και την καλύπτει με το πέπλο της υποκρισίας και του στρουθοκαμηλισμού και δεν διαψεύδει, ούτε τις ομολογίες των γυναικείων οργανώσεων για τις εκτρώσεις που γίνονται, ούτε τις ομολογίες του τύπου και των δημοσίων συζητήσεων.

Η εγκυμοσύνη, η γέννα και η έκτρωση είναι γεγονότα που συμβαίνουν αποκλειστικά στη γυναίκα και έχουν σχέση μόνο με το δικό της σώμα. Γι' αυτό πρέπει να ανήκει μόνο σ' αυτές η απόφαση για το πότε μπορούν να δώσουν ζωή, όσο επιθυμητή και αν είναι κάποτε η μητρότητα δεν είναι δυνατή η πραγματοποίησή της. Αντιδραστικές ομάδες ή ομάδες που τους θίγονται οικονομικά συμφέροντα επικαλούνται παραδοσιακές ηθικές και γίνονται υποστηρικτές των εμβρύων χωρίς να λογαριάζουν την ζωή της γυναίκας που ήδη υπάρχει, την βιολογική της ακεραιότητα και την ψυχική της αξιοπρέ- ▶

Γιατί να στη νομιμοποίηση των αμβλώσεων

πεια, αλλά χωρίς να λαμβάνουν υπ' όψιν και τις συνθήκες που μπορεί να διαβιώσει ένα παιδί. Αυτοί εκφράζουν την κοινωνική υποκρισία.

Η γυναίκα έχει το δικαίωμα στη σεξουαλική ζωή και αυτό το δικαίωμα ποτέ δεν θα μπορέσει να το χρησιμοποιήσει, αν δεν μπορεί να ελέγξει την αναπαραγωγική της λειτουργία και να την ξεχωρίσει από την σεξουαλικότητά της.

Στόχος μας είναι η μείωση των εκτρώσεων στο μέλλον. Την έκτρωση την θεωρούμε σαν τελευταία λύση στο πρόβλημα. Γι' αυτό παράλληλα με την νομιμοποίηση της έκτρωσης ζητάμε να εφαρμοστεί σε εθνικό επίπεδο η σεξουαλική διαπαιδαγώγηση και ο οικογενειακός προγραμματισμός. Μ' αυτό τον τρόπο ο λαός θα πληροφορηθεί για τα μέσα αντισύλληψης.

Ζητάμε τα μέσα αντισύλληψης να διατίθενται δωρεάν και η έκτρωση να καλύπτεται από τον ασφαλιστικό φορέα της γυναίκας.

Ζητάμε να είναι νόμιμη και ελεύθερη η έκτρωση μέχρι την 16η εβδομάδα της εγκυμοσύνης και μετά να υπάρχει ένα ανώτερο υγειονομικό συμβούλιο που θα κρίνει με μια απλουστευμένη δια-

δικασία αν θα πρέπει να γίνει έκτρωση για λόγους υγείας μητέρας ή παιδιού.

Το δημογραφικό πρόβλημα που επικαλούνται ορισμένοι δεν ισχύει για δύο λόγους. Πρώτα γιατί δεν υπάρχει περίπτωση να μειωθούν οι γεννήσεις με την νομιμοποίηση της έκτρωσης ούτε να αυξηθούν οι εκτρώσεις και δεύτερο γιατί αυτό αποτελεί ένα άλλο κεφάλαιο που αφορά τα κίνητρα και τις κοινωνικές παροχές (βρεφονηπιακοί σταθμοί, κοινωνικοποίηση της δουλειάς του νοικοκυριού, ειδικά επιδόματα για την προστασία της μητρότητας κ.λ.π.). Έτσι ώστε να παρακινούνται περισσότερες γυναίκες και γενικότερα τα ζευγάρια για να αποκτήσουν παιδιά.

Εδώ θέλω ν' αναφέρω και τον τεράστιο και ανεξέλεγκτο αριθμό στειρώσεων που προκαλούνται από τις εκτρώσεις, ιδιαίτερα εκείνες που γίνονται κάτω από δυσμενείς συνθήκες.

Επιγραμματικά

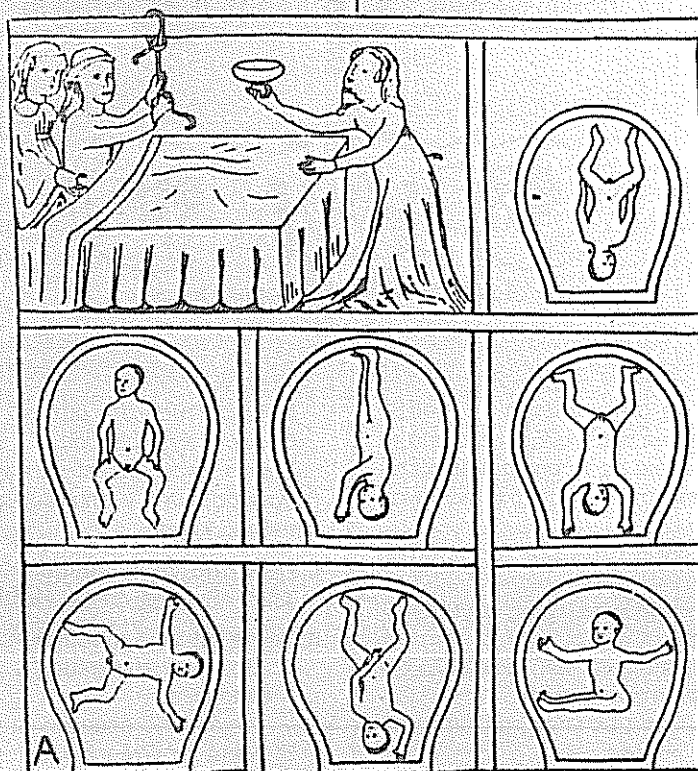
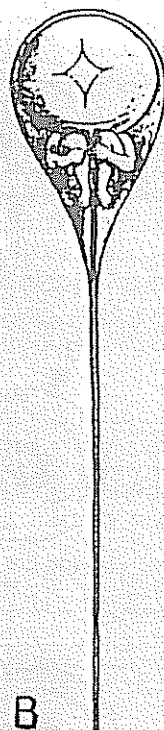
Η Ε.Γ.Ε. Ζητάει:

- Νομιμοποίηση της έκτρωσης και οικονομική κάλυψη από τον ασφαλιστικό φορέα της γυναίκας.
- Η απόφαση για έκτρωση να είναι αποκλειστικό δικαίωμα της γυναίκας και μόνο αυτής.
- Παράλληλα να λειτουργήσει εθνικό σύστημα σεξουαλικής διαπαιδαγώγησης και Οικογενειακού Προγραμματισμού.
- Αντισυλληπτικά μέσα να διατίθενται δωρεάν.
- Οι εκτρώσεις να γίνονται σε σωστές υγειονομικές μονάδες όπως κρατικά νοσοκομεία, κέντρα υγείας κλπ., και κάτω από σωστές υγειονομικές συνθήκες.

Βιολογία αναπαραγωγής και άμβλωση

Πόπη Φίλη-Κόντου
από το ΣΥΝΔΕΣΜΟ
ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ

Σ' ένα πολυσυζητημένο θέμα, όπως η άμβλωση, ο σημερινός γιατρός καλείται να παραθέσει βιολογικά φαινόμενα και παρατηρήσεις, με αντικειμενικότητα, ρεαλισμό και επιστημονική τεκμηρίωση κατά το δυνατόν.

Η εποχή, που η φαντασία συμπλήρωνε τα κενά της επιστήμης ανήκει στο παρελθόν.

Στο παρελθόν αυτό ας γυρίσωμε για λίγο με την πρώτη διαφάνεια.

Είναι ανατομικές απεικονίσεις του 15ου και 17ου αιώνα. Αριστερά η εικόνα Α, δείχνει ένα ανθρώπινο έμβρυο μέσα στη μήτρα. Ελπίζω να συμφωνούμε πως θυμίζει περισσότερο την εποχή με aerobics και λιγώτερο την πραγματική σχέση εμβρύου και μήτρας. Ακόμη πιο εντυπωσιακή είναι η εικόνα Β από τα τέλη του 17ου αιώνα. Πρόκειται για το αναπαραγωγικό κύτταρο του άνδρα, το ΣΠΕΡΜΑΤΟΖΩΑΡΙΟ.

Η απεικόνιση είναι σωστή στο σχήμα, αλλά δημιουργεί πρόβλημα με το περιεχόμενο.

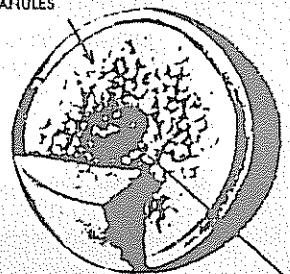
Ένας μικρός άνθρωπος, αναδιπλωμένος, καταλαμβάνει, την κεφαλή του σπερματοζωαρίου, και ίσως να εμφυτευθεί σε κάποια μήτρα και να επιζήσει.

Αυτά πριν από τρεις αιώνες μόνον.

Με επιστημονικές ανακρίβειες αυτού του μεγέθους δεν είναι περιεργο ότι ο άνδρας θεωρήθηκε ο γεννήτορας, ενώ στη γυναίκα αποδόθηκε ο δευτερευών και βοηθητικός ρόλος του φιλοξενούντος οργανισμού.

OVUM
(SCHEMATIC)

CYTOPLASM WITH
YOLK GRANULES

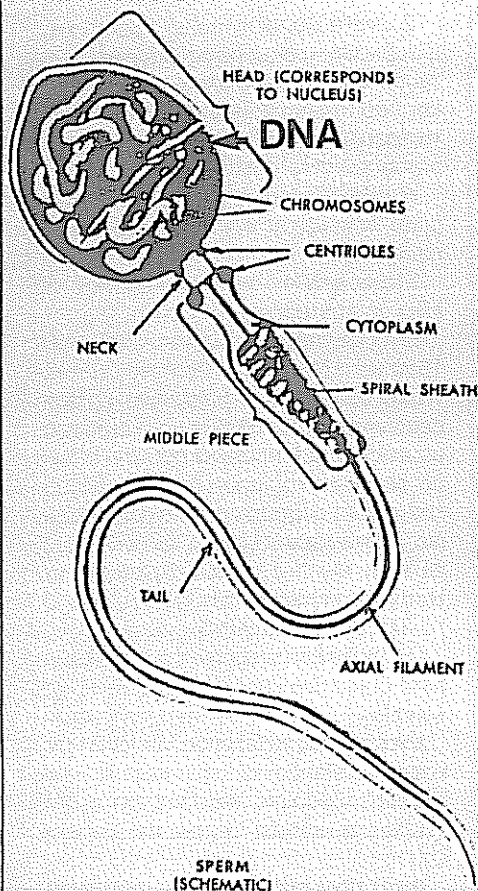

NUCLEUS WITH CHROMATIN GRANULES

ωάριο

δραστηριότητες του συνδρόμου

Για να ναι στη νομιμοποίηση των αμβλώσεων

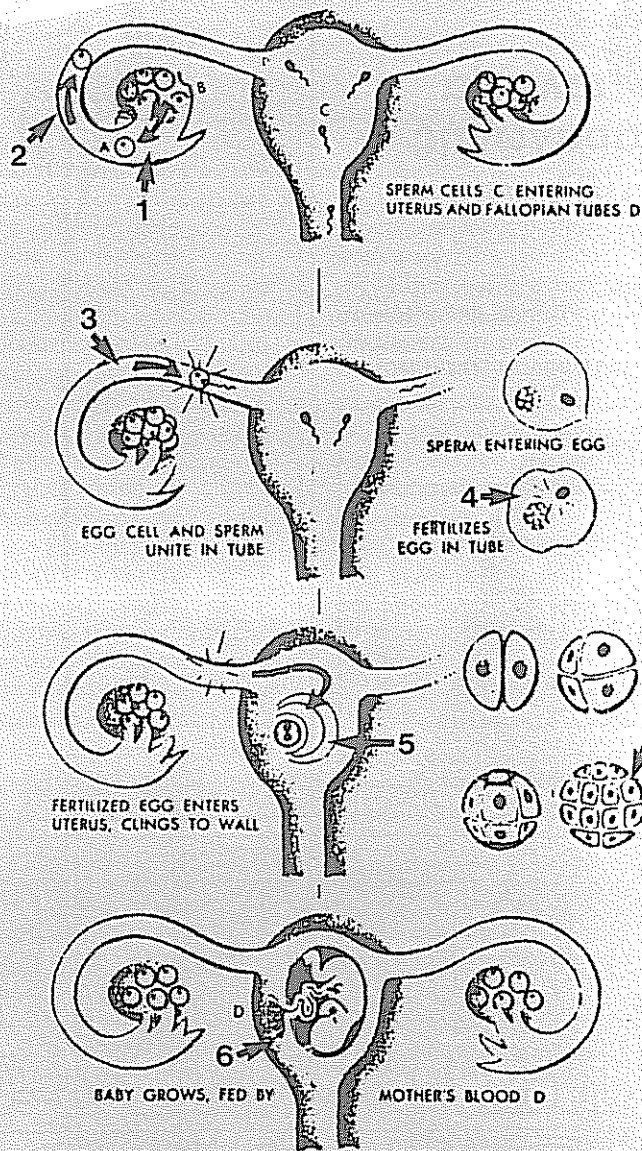
σπερματοζώαριο

Η επόμενη εικόνα επαναφέρει τα πράγματα στη σωστή τους θέση, όχι όμως και αναλογία. Εδώ βλέπουμε τα αναπαραγωγικά κύτταρα, ωάριο και σπερματοζώαριο.

Το σπερματοζώαριο είναι σε δυσανάλογη προς το ωάριο μεγέθυνση για να φανεί ότι δεν περιέχει ένα προσχηματισμένο άνθρωπο, αλλά το γενετικό υλικό (DNA) από πατέρα.

Αυτό θα προστεθεί στο ίσο σε ποσότητα και αντίστοιχο του ωαρίου και έτσι θα ΣΥΝΕΧΙΣΤΕΙ Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΕΙΔΟΥΣ, με τη μορφή ενός νέου οργανισμού.

Και αφού συζητάμε για μείωση των αμβλώσεων και οικογενειακό προγραμματισμό, ας μου επιτραπεί να κάνω μια γρήγορη ανασκόπηση στη βιολογία της αναπαραγωγής.

Σχηματικά απεικονίζεται η πορεία που μπορεί να ακολουθήσει ένα από τα 400.000 ωάρια με τα οποία προικίζεται σχεδόν από τη γέννησή της μια γυναίκα.

1. Ωορρηξία στο μέσο του μηνιαίου κύκλου.
2. Διαδρομή κατά μήκος αγωγών 3-4 ημέρες.
3. Γονιμοποίηση και πολλαπλασιασμός μέσα στη σάλπιγγα.
4. Παραμονή μέσα στη μήτρα ελεύθερο 3-4 ημέρες.

5. Εμφύτευση στη μήτρα.

6. Ανάπτυξη εμβρύου.

Σημεία όπου μπορεί να παρέμβει ο άνθρωπος ώστε ν' αποφευχθεί ή διακοπεί μια κύηση.

I. Πριν από γονιμοποίηση

ΧΑΠΙ - Ρυθμική αποχή, Καλυπτρίδες.

II. Μετά τη γονιμοποίηση

A. Πριν από εμφύτευση.

- Έλασμα.

- Το χάπι της επομένης το πρωί.

B. Μετά τη γονιμοποίηση:

ΑΜΒΛΩΣΗ

1ου τριμήνου + Νόμιμη, 10 φορές πιο ασφαλής από συνέχιση κύησης και τοκετό.

Μετά το πρώτο τρίμηνο + Παράνομη, κίνδυνος αν γίνει από ανειδίκευτες και ακατάλληλες συνθήκες.

Κι επειδή σαν γυναίκες επιστήμονες δεν ζητάμε τη νομιμοποίηση για αύξηση των αμβλώσεων, αλλά τη μείωσή τους, θα ήθελα να τονίσω μια τελευταία λεπτομέρεια.

Τελευταία μελέτη στις ΗΠΑ έδειξε

πως μετά από 2 ή περισσότερες αμβλώσεις αυξάνει στατιστικά ο κίνδυνος αποβολής επιθυμητής κύησης που ακολουθεί. Μετά από 1 αμβλώση δεν υπάρχει αυτός ο αυξημένος κίνδυνος.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΑ

Επιδίωξη μας είναι η διαφώτιση - σεξουαλική διαπαιδαγώγηση ανδρών και γυναικών και ο οικογενειακός προγραμματισμός ώστε να φθάσουμε κάποτε στο σημείο που οι αμβλώσεις να γίνονται μόνο για λόγους ευγονικής.

Δημογραφικό πρόβλημα και αμβλώσεις

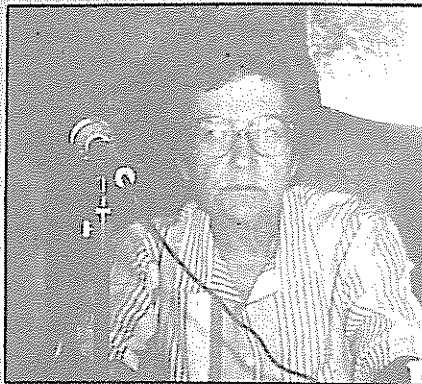
Πληθυσμός και ποσοστά γεννητικότητας, θνησιμότητας και γαμηλιότητας διαφόρων χωρών
Population and rates of natality, mortality and nuperiality in several countries

Χώρα	Υπολογιζόμενος πληθυσμός (εις εκατομ.) εις το μέσον των ετών: Mid-year estimates of population (in millions)		Επι πληθυσμού 1.000 κατοίκων Per. 1.000 inhabitants						Γάμοι	Country
	1981	1982	Γεννήσεις ζώντων Live births		Θάνατοι Deaths		Γάμοι Marriages			
			1981	1982	1981	1982	1981	1982		
Ελλάς	9,78	9,79	14,5	14,3	8,9	8,7	7,3	7,4	Greece	
Αίγυπτος	43,47	44,67	Egypt	
Αυστρία	7,51	7,57	12,5	12,3	12,0	6,4	6,3	...	Austria	
Βέλγιο	9,86 (1)	9,85	12,7	...	11,2	...	6,5	...	Belgium	
Βουλγαρία	3,89 (1)	9,11	Bulgaria	
Γαλλία	53,96	54,22	14,9	...	10,3	...	5,8	...	France	
Γερμανική Ομόσπ. Δημ.	61,67(1)	61,64	10,1	10,1	11,7	11,6	5,8	5,9	Germany F.R.	
Γιουγκοσλαβία	22,52	22,65	16,7	14,9	9,0	8,9	7,7	7,6	Yugoslavia	
Δανία	5,12	5,12	10,4	10,3	11,0	10,8	5,0	4,8	Denmark	
Ελβετία	6,43 (1)	6,48	11,5	...	9,3	...	5,6	...	Switzerland	
ΕΣΣΔ	267,70	269,99	USSR	
Ηνωμένοι Πολιτείες	229,85	232,06	15,9	16,0	8,7	8,6	10,6	10,8	United States	
Ηνωμένοι Βασιλείον	(1) 55,83	(1) 55,78	13,1	...	11,8	...	7,1	...	United Kingdom	
Ιαπωνία	117,65	118,45	13,1	12,9	6,2	6,1	6,6	6,6	Japan	
Ιρλανδία	3,44	3,48	21,0	20,3	9,4	9,4	6,0	5,9	Ireland	
Ισπανία	37,65	37,93	14,1	...	7,6	...	5,3	...	Spain	
Ισραήλ	3,95	4,02	23,6	...	6,6	...	7,3	...	Israel	
Ιταλία	57,20(2)	56,59	10,9	10,9	9,5	9,4	5,5	5,5	Italy	
Καναδάς	24,34	24,63	15,2	15,1	7,0	6,9	7,5	7,6	Canada	
Κύπρος	0,64	0,65	Cyprus	
Λουξεμβούργον	0,36 (1)	0,36	12,0	...	11,1	...	5,6	...	Luxembourg	
Νορβηγία	4,10	4,11	12,4	12,4	10,2	5,4	5,4	...	Norway	
Ολλανδία	14,25	14,31	12,5	12,0	8,1	8,2	6,0	5,8	Netherlands	
Σουηδία	8,32	8,33	11,3	11,1	11,1	10,9	4,6	4,4	Sweden	
Τουρκία	45,37	46,31	Turkey	
Φινλανδία	4,80	4,82	13,2	13,7	9,1	9,0	6,3	6,3	Finland	

δραστηριότητες του συνδέσμου

Για να στη νομιμοποίηση των αμβλώσεων

Γαλάτειας Σακκά,
από το ΣΥΛΛΟΓΟ
ΕΛΛΗΝΙΔΑΣ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑΣ

Εμείς οι Γυναικείες Οργανώσεις στη σημερινή μας εκδήλωση αποφασίσαμε να ασχοληθούμε και με το Δημογραφικό, επειδή το βλέπουμε σαν θέμα πολυδιάστατο και πολύπλευρο.

Σαν Γυναικείες Οργανώσεις, που πρωταρχικό τους μέλημα είναι η προστασία των Δικαιωμάτων της Γυναίκας, τονίζουμε απ' την αρχή, ότι η απόκτηση ή όχι παιδιού είναι αναφαίρετο Ανθρώπινο Δικαίωμά μας που συνδέεται με το Γυναικείο Κίνημα και τον Κοινωνικό Συγχρονισμό.

Το αν η Κρατική πολιτική θέλει αύξηση ή μείωση των γεννήσεων μας αφήνει αδιάφορες, στο μέτρο που δεν θίγεται η προσωπική μας υπόσταση. Αυτό βέβαια δεν σημαίνει ότι δεν προβληματιζόμαστε. Όχι πάντως με τον τρόπο που συντηρητικές ομάδες ανθρώπων και η Εκκλησία εκμεταλλεύονται ευρύτατα το θέμα συνδέοντάς το πάντα και μόνο με την άμβλωση.

Πριν προχωρήσουμε στην ανάλυση του θεματός μας που είναι «Δημογραφικό - Ευθύνη των Αμβλώσεων - Ευθύνη Κοινωνικών - Οικονομικών Παραμέτρων» θα δόσουμε μια συγκριτική εικόνα από το Στατιστικό Δελτίο των Ηνωμένων Εθνών - Αύγουστος 1983 - για τις γεννήσεις ζώντων σε διάφορα κράτη στα έτη 1981-1982:

όπως δείχνει ο πίνακας της προηγούμενης σελίδας (21).

Η γεννητικότητα στα υποανάπτυκτα κράτη φτάνει 35%.

Οι τεχνοκράτες θεωρούν άριστο ρυθμό ανανέωσης του πληθυσμού το

10%. Άρα η Ελλάδα δεν έχει φτάσει σε βαθμό ανησυχαστικό. Αυτό βέβαια δεν σημαίνει ότι με την παράταση ορίου ζωής και με τη συνεχή μείωση του ρυθμού γεννήσεων δεν προβλέπεται μια κάποια υπογεννητικότητα για το 2000.

Οι Στατιστικές αναλύσεις επισημαίνουν και τη διαφοροποίηση που παρατηρείται σε διάφορες ομάδες πληθυσμού, π.χ. Αγροτικός - Αστικός, εργαζόμενες γυναίκες κατά κατηγορία επαγγελματιών κ.ά.

Για την Ελλάδα, σύμφωνα με την Στατιστική εκτίμηση των τελευταίων ετών ανά γυναίκα σε παραγωγική ηλικία αναλογεί 1.98 - 2 παιδιά.

Για να απαντήσουμε εδώ και στο «Εθνικό Πρόβλημα» όπως το παρουσιάζουν τα διάφορα φυλλάδια, που κυκλοφορούν δυστυχώς και στα Σχολεία μας, με όποια μορφή εξαναγκασμού και οπισθοδρόμησης οραματίζονται για να επιβάλλουν ρυθμό γεννήσεων υποανάπτυκτων χωρών, για να διπλασιάσουμε τον πληθυσμό μας σε 15 χρόνια θα πρέπει να ακολουθήσουμε ρυθμό 6 γεννήσεις ανά γυναίκα (αγελάδα ή κουρέλα).

Επομένως, το πρόβλημα της Ελλάδας δεν είναι κυρίως ποσοτικό, ανεξέλεγκτη αύξηση, αύξηση που και οι ίδιοι οι κύκλοι δεν κρύβουν ότι οδηγεί και σε άλλα δεινά όπως π.χ. στην μετανάστευση.

Το πρόβλημα έχει διαστάσεις όπως, υγεία του πληθυσμού (γεννήσεις γερών επιθυμητών παιδιών, μείωση βρεφικής θνησιμότητας), Άνοδο Εθνικού Εισοδήματος, βελτίωση ποιότητας ζωής, παιδείας, κατοικίας κ.ά.

Το πρόβλημα έχει πλευρές όπως ευθύνη των αμβλώσεων και κοινωνικές - οικονομικές παράμετρους.

Στην άμβλωση καταφεύγουν οι γυναίκες ανήλικες, ενήλικες, άγαμες και έγγαμες, όπως σας είπαν και άλλες ομιλήτριες που δεν έχουν εφαρμόσει μια αντισυλληπτική μέθοδο, παραδοσιακή ή σύγχρονη, ή από κάποιο λάθος στην εφαρμογή της και πάντως όχι με

«ελαφρά τη καρδία» όπως πάλι ισχυρίζονται οι επικριτές των αποποινικοποιημένων και νομίμων εκτρώσεων.

Η άμβλωση είναι μία «βίαση» επέμβαση και έχει και αυτή τα ποσοστά επιτυχίας, αποτυχίας και πιθανότητες επιπλοκών όπως όλες οι άλλες επεμβάσεις. Περικλείει κινδύνους δευτεροπαθούς στειρώσης (καθ' εξιν αποβολές), πρώιμους τοκετούς - χρόνιες φλεγμονές μήτρας και σαλπίγγων - διάτρηση μήτρας και κίνδυνο για την ίδια τη ζωή της γυναίκας.

Σαν «βίαση» πράξη και όχι σαν τρόπος ζωής, όπως λέγεται, έχει και ψυχολογικές επιπτώσεις κάποτε πολύ σοβαρές. Για την Ελλάδα στατιστικά στοιχεία δεν έχουμε και όσο οι αμβλώσεις είναι παράνομες δεν θα έχουμε. Δειγματοληπτικές έρευνες αναφέρουν τους παραπάνω κινδύνους που πάντως δεν τους ανεβάζουν σε μεγάλα ποσοστά, όταν η επέμβαση γίνεται με συνηθές επιστημονικά ελεγμένες και σε άτομα προετοιμασμένα ψυχολογικά για την άμβλωση. Όπως επίσης όταν ληφθούν μέτρα προστασίας απ' την ίδια τη γυναίκα μετά από την επέμβαση.

Πάλι δειγματοληπτικές έρευνες αναφέρουν ότι, ίδιες γυναίκες έχουν κάνει μεγάλους αριθμούς αμβλώσεων πριν από το πρώτο παιδί ή μεταξύ πρώτου και δεύτερου και ούτω καθεξής. Από αυτό συμπεραίνουν ότι δεν μπορεί να έχει στο ποσοστό που αποδίδεται ευθύνη η άμβλωση για την μείωση των γεννήσεων λόγω στειρώσης.

Με την διάδοση ήδη του οικογενειακού προγραμματισμού, την σωστή διαφώτιση των νέων στη σεξουαλική συμπεριφορά τους, είναι βέβαιο πως θα μειωθούν οι αμβλώσεις. Λέμε μείωση όχι σε απόλυτους αριθμούς γιατί δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η σεξουαλική δραστηριότητα και σε ηλικία αρχίζει νωρίτερα και σε πυκνότητα επαφών υπάρχει συνεχής αύξηση.

Κάποιο άλλο ποσοστό επίσης, που θα μειωθεί είναι οι αυτοκτονίες και εξαφανίσεις νέων, κυρίως κοριτσιών που αίτιο έχουν μια ανεπιθύμητη εγκυμοσύνη.

Κοινωνικές - Οικονομικές Παράμετροι

Η συρρίκνωση της οικογένειας σε πυρηνική, το ατομικό και κοινωνικό κόστος του παιδιού, η απασχόληση της γυναίκας, η αντιγραφή τεκνογονικών προτύπων, είναι μερικά από τα κοινωνικά - οικονομικά αίτια που περιγράφονται.

Σήμερα, με την πολιτιστική άνοδο του λαού αν η πολιτεία επιθυμεί κάποια αύξηση στις γεννήσεις, χρειάζεται ένα θαρραλέο υποστηρικτικό πλαίσιο για την οικογένεια.

Χρειάζεται η εξάλειψη παραδοσιακών αντιλήψεων που στιγματίζουν ακόμα τη γυναίκα που αποκτά παιδί δίχως γάμο.

Πλήρης συμπαράσταση της άγαμης μητέρας με οικονομικές ενισχύσεις, ασφαλιστική κάλυψη, διευκόλυνση για εργασία, κατοικία κ.ά.

Την ψυχοκοινωνική προστασία των ατόμων και την απαλλαγή από αίσθημα ενοχής και εγκληματικότητας για τις αμβλώσεις.

Διαπαιδαγώγηση, ενημέρωση και αλλαγή νομοθεσίας για την αντισύλληψη, αμβλωση, οικογενειακό προγραμματισμό, επιτροπία, υιοθεσία.

Βρεφονηπιακοί Σταθμοί μόνιμοι, εποχιακοί.

Σχολικά ωράρια προσαρμοσμένα στα ωράρια των εργαζομένων γονιών.

Γονικές άδειες πληρωμένες, στο Δημόσιο και στον Ιδιωτικό Τομέα.

Οικονομικές διευκολύνσεις σε νέα ζευγάρια για απόκτηση πρώτου, δευτέρου ή τρίτου παιδιού (η επιλογή για ενίσχυση μόνο των πολυτέκνων δεν είναι ίσως η σωστότερη).

Χρηματοδότηση για έρευνα σε αποτελεσματικότερες μεθόδους για αντισύλληψη χωρίς παρενέργειες.

Δημιουργία κέντρων οικογενειακού προγραμματισμού σε κάθε συνοικία (όπως οι προηγμένες χώρες έχουν). Και τέλος

Καταπολέμηση της ανεργίας.

Μια και το θέμα που εξετάζουμε συνολικά σήμερα είναι η αμβλωση τολμάμε να πούμε ότι έγκλημα δεν είναι η αμβλωση ενός ανεπιθύμητου εμβρύου που δεν θα μπορούσε η μητέρα και να το γεννήσει καν, ή οι γονείς να το αναθρέψουν σωστά, αλλά το να γεννιούνται παιδιά που οι γονείς τους δεν

έχουν πώς να τα ζήσουν και τα εγκαταλείπουν κάποτε ή καταφεύγουν στην φιλανθρωπία για να τα ζήσουν.

Τελειώνοντας θα επαναλάβουμε αυτό που είπε και ο καθηγητής Δανέζης στο Ζάππειο προχτές στο Συνέδριο της Ιατρικής Εταιρίας: **Η αμβλωση δεν είναι νίκη: είναι μια δύσκολη μάχη για τη ζωή.**

Βιβλιογραφία

1. Σεμινάριο «Υπογεννητικότητα στην Ελλάδα»

8.5.80. Εταιρία Οικογενειακού Προγραμματισμού. Ομιλήτες: Αντωνία Τριχοπούλου, Ελένη Αδάμ, Μιχάλης Παπαδάκης, Αλέξανδρος Σταυρόπουλος, Αφροδίτη Τεπερόγλου.

2. Πορίσματα Σεμιναρίου: «Γυναίκα και Οικογενειακός Προγραμματισμός» Δεκ. 1983».

3. 8ο Πανελλήνιο Ιατρικό Συνέδριο: «Φιλελευθεροποίηση των εκτρώσεων, Ιατροκοινωνικές και Νομικές διαστάσεις».

4. «Εκτρώσεις και η θέση της ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ», Ευαγγέλου Π. Λέικου, Αθήνα 1985.

5. Φίλοι Παλυτέκνων Αριθμ. Φύλλου 25 «Το δημογραφικό». Το υπ' αριθμ. 1 ελληνικό πρόβλημα «η πρώτη Εθνική Επιταγή». Η σημερινή ΜΕΓΑΛΗ ΙΔΕΑ.

ΨΗΦΙΣΜΑ

Οι γυναίκες οργανώσεις Ένωση Γυναικών Ελλάδας, Ένωση Ελληνίδων Νομικών, Ομοσπονδία Γυναικών Ελλάδας, Προοδευτική Ένωση Μητέρων Ελλάδας, Σύνδεσμος Ελληνίδων Επισημόνων, Πανελλήνια Ένωση Οικογένεια και Νοικοκυρά, Σύλλογος Ελληνίδας Νοικοκυράς, εκφράζοντας τις απόψεις της πλειοψηφίας των γυναικών του τόπου μας για την αντιμετώπιση των προβλημάτων του Οικογενειακού Προγραμματισμού και των αμβλώσεων, και στοχεύοντας στην υγεία της γυναίκας και του παιδιού καθώς και στη βοήθεια των ζευγαριών.

I. ΖΗΤΟΥΜΕ από τα κόμματα να δεσμευτούν από τώρα ότι στη νέα βουλευτική περίοδο, μετά τις εκλογές του Ιούνη 1985, θα ενεργήσουν δραστήρια ώστε:

1. Άμεσα να κατατεθεί και συζητηθεί στη Βουλή νομοσχέδιο που θα αποποινικοποιήσει τις αμβλώσεις και θα προβλέπει την κάλυψη των εξόδων τους - σαν ιατρικών πράξεων - από τα ασφαλιστικά ταμεία. Επίσης να καλύπτονται από τα ασφαλιστικά ταμεία τα χορηγούμενα αντισυλληπτικά μέσα.

2. Να γίνει πλατιά και υπεύθυνη ενημέρωση για την εφαρμογή των μέσων

αντισύλληψης, ώστε η αμβλωση να μην θεωρείται αντισυλληπτικό μέσο.

3. Να εισαχθεί η σεξουαλική διαπαιδαγώγηση μέσα στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα.

4. Να περάσει σχετική συστηματική πληροφόρηση από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης και τους αρμόδιους κρατικούς φορείς.

5. Να ιδρυθούν νέα κέντρα οικο-

5. Να ιδρυθούν νέα κέντρα Οικογενειακού Προγραμματισμού σ' όλη την Ελλάδα που μέσα στο έργο τους θα είναι και η υλοποίηση των παραπάνω ζητημάτων.

II. ΖΗΤΟΥΜΕ από την διεύθυνση της ραδιοηλεκτρονικής ν' ανοίξει τις πόρτες της στην προβολή των παραπάνω αιτημάτων του δημοκρατικού γυναικείου κινήματος, και να καταρτίσει επιστημονικά τεκμηριωμένο πρόγραμμα για τη σωστή πληροφόρηση των γυναικών πάνω σε ζητήματα του οικογενειακού προγραμματισμού.

III. ΖΗΤΟΥΜΕ από τον τύπο να προβάλλει πιο έντονα τις απόψεις του δημοκρατικού γυναικείου κινήματος για τα παραπάνω ζητήματα.

Αθήνα 15-5-1985

Ναϊρόμπι-Κένυα

Η λήξη της δεκαετίας του ΟΗΕ για τη γυναίκα

Ιούλιος 1985

Πραγματοποιούνται, μέσα στον Ιούλιο, στο Ναϊρόμπι της Κένυα, οι εργασίες της λήξης της Δεκαετίας του ΟΗΕ για τη Γυναίκα 1975-1985. Η Δεκαετία αυτή καθιερώθηκε από τον ΟΗΕ, στο Συνέδριο του Μεξικού το 1975 - Διεθνές Έτος της Γυναίκας. Οι λόγοι που ώθησαν τον ΟΗΕ να αφιερώσει τη Δεκαετία 75-85 στα δικαιώματα της γυναίκας, ήταν - όπως και για το 1975 - οι κραυγαλέες ανισότητες που αντιμετωπίζουν οι γυναίκες σε πολλές περιοχές του κόσμου, ανισότητες που έχουν σχέση με το πολιτικό και κοινωνικό καθεστώς, με τις διακρίσεις στην εργασία, στην εκπαίδευση, στην υγεία, στην οικογένεια. Καταστάσεις που ευνοούνται ιδιαίτερα από την πολιτική του ιμπεριαλισμού, του ρατσισμού, του αποικισμού και νεοαποικισμού, από την πολιτική των εξοπλισμών και του πολέμου. Δεν πρέπει να παραληφθεί η σημείωση, ότι οι καταστάσεις αυτές φωτίστηκαν ιδιαίτερα από τα δημοκρατικά και ιδιαίτερα τα γυναικεία κινήματα που αναπτύχθηκαν στις δεκαετίες του '60 και '70. Ο ΟΗΕ στο Συνέδριο του Μεξικού ψήφισε ένα Παγκόσμιο πλάνο δράσης για τη Δεκαετία, με ένα τίτλο που συνόψισε τις κύριες αιχμές δράσης αλλά και το αλληλένδετό τους «Ισότητα - Ανάπτυξη - Ειρήνη». Πολλές προσπάθειες έγιναν από τότε, άλλες από κυβερνήσεις, άλλες από γυναικεία κινήματα, για να εφαρμοστεί το πλάνο του ΟΗΕ.

Σημαντικοί σταθμοί ως σήμερα για το προχώρημα του πλάνου της Δεκαετίας υπήρξε η Διεθνής Διάσκεψη Γυναικών στο Βερολίνο που έγινε το 1975 κι όπου εκπροσωπήθηκαν τα γυναικεία κινήματα όλων των χωρών, και πάρθηκαν σημαντικές αποφάσεις για τη δράση τους. Η ψήφιση από τον ΟΗΕ της Διακήρυξης - Σύμβασης για την εξάλειψη όλων των μορφών διάκρισης σε βάρος των γυναικών, το 1980, που ακόμη δεν έχει υπογραφεί απ' όλα τα κράτη-μέλη του ΟΗΕ (η Ελλάδα την έχει υπογράψει). Ακόμη ο σταθμός ελέγχου στην Κοπεγχάγη το 1980, όπου έγινε ανασκόπηση για το τι επιτεύχθηκε μέσα στην πρώτη πενταετία και το τι πρέπει να γίνει στην επόμενη.

Φέτος στο Ναϊρόμπι, γίνονται παράλληλα δύο συναντήσεις (όπως και στην Κοπεγχάγη). Μία Διάσκεψη σε επίπεδο κρατών, όπου μετέχουν αντιπροσωπείες που καθορίζονται απ' τις κυβερνήσεις (για την ελληνική αντιπροσωπεία, σημειώνουμε σε άλλη στήλη τις αντιδράσεις του ΣΕΕ). Και ένα Φόρουμ όπου μετέχουν μη κυβερνητικές οργανώσεις. Σ' αυτό ο ΣΕΕ αντιπροσωπεύεται με το μέλος της Επιτροπής Διεθνών Σχέσεων Ειρ. Αρμενάκα. Και στις δύο συναντήσεις θα γίνει ανασκόπηση της κατάστασης της γυναίκας μέσα στη Δεκαετία, και θα καθοριστούν οι στόχοι του ΟΗΕ και του γυναικείου κινήματος μέχρι το 2000.

Σε συνέντευξη τύπου, στις 3 Ιουλίου 1985, καταγγέλλθηκε από εφτά γυναίκες οργανώσεις, η έλλειψη της συμμετοχής των δημοκρατικών γυναικείων Οργανώσεων και ο κομματικός χαρακτήρας της αντιπροσωπείας που στάλθηκε στο Παγκόσμιο Συνέδριο του ΟΗΕ στο Ναϊρόμπι, για τη λήξη της Δεκαετίας της Γυναίκας. Οι γυναίκες αυτές οργανώσεις και οι εκπρόσωποί τους είναι: η Ομοσπονδία Γυναικών Ελλάδας, με την κ. Ζήλη Σακκελαριδή, η Κίνηση Δημοκρατικών Γυναικών, που δεν μπόρεσε όμως να εκπροσωπηθεί την συγκεκριμένη μέρα, η Ένωση Ελληνίδων Νομικών, με την κ. Γιάννα Παινήση, ο Σύνδεσμος Ελληνίδων Επιστημόνων με την κ. Μαριάννα Ράνου, ο Σύλλογος Ελληνίδας Νοικοκυράς με την κ. Γαλάτεια Σακκά, η Προοδευτική Ένωση Μητέρων Ελλάδας με την κ. Ανθή Χριστούλα και η Πανελλήνια Οργάνωση «Οικογένεια και Νοικοκυρά» με την κ. Άννα Κατσαρού.

Μερικές μέρες πριν το Συνέδριο, δημοσιεύτηκε στον Τύπο η σύνθεση της αντιπροσωπείας των γυναικών που θα πάνε στο Ναϊρόμπι, απ' όπου το πληροφορήθηκαν οι Γυναίκες Οργανώσεις. Βρέθηκαν λοιπόν διαμαρτυρόμενες, γιατί η απουσία της «φωνής τους» από αυτό το Συνέδριο σημαίνει την απουσία της φωνής χιλιάδων Ελληνίδων. Οι Γυναίκες Οργανώσεις έθεσαν ερώτημα στη Συνέντευξη Τύπου με τι κριτήριο έγινε η επιλογή αυτής της αντιπροσωπείας. Μέλη της, όπως η κ. Παπανδρέου, πρόεδρος της ΕΓΕ, η κ. Μαραγκοπούλου, πρόεδρος του Σύνδεσμου για τα δικαιώματα της Γυναίκας, η κ. Καρρά, μέλος του Δημοτικού Συμβουλίου, δείχνουν ότι δεν είναι καθαρά κυβερνητική η αντιπροσωπεία, αφού ορισμένα μέλη δεν είναι κυβερνητικά στελέχη. Μα ούτε και εθνική είναι, αφού δεν εκπροσωπείται η συντριπτική πλειοψηφία των δημοκρατικών Γυναικείων Οργανώσεων.

Ξεκινώντας τη συνέντευξη τύπου, η πρόεδρος της ΟΓΕ τόνισε την ιδιαίτερη σημασία του Συνεδρίου στο Ναϊρόμπι. Γι' αυτό ακριβώς το λόγο ζήτησαν οι γυναίκες οργανώσεις να συμμετάσχουν στην αντιπροσωπεία.

Τον τελευταίο καιρό γίνεται προσπάθεια απ' τη μεριά των ανδραγαθικών δυνάμεων σε παγκόσμιο επίπεδο με επικεφαλής την κόρη του Ρήγκαν, να αλλάξουν τους στόχους που έχει

βάλει ο ΟΗΕ από το 1975 στο Συνέδριο του Μεξικού. Να βγει δηλαδή το θέμα της Ειρήνης από τους τρεις στόχους «Ισότητα, Ανάπτυξη, Ειρήνη», γιατί το θεωρούν πολύ πολιτικοποιημένο για τις γυναίκες. Πιστεύουν ότι δεν έχει καμιά σχέση η ιστιμιά της γυναίκας με την Ειρήνη. Είναι σαφές λοιπόν ότι το Συνέδριο στο Ναϊρόμπι θα είναι μία μάχη μεταξύ των δυνάμεων της συντήρησης και των προοδευτικών δυνάμεων.

Οι Γυναίκες Οργανώσεις έγκαιρα ζήτησαν να συμπεριληφθούν στην αντιπροσωπεία από τους αρμόδιους κρατικούς φορείς, αλλά ποτέ δεν πήραν καμιά απάντηση.

Με τι κριτήρια εξαιρέθηκε η συντριπτική πλειοψηφία των δημοκρατικών γυναικείων οργανώσεων από την ελληνική αντιπροσωπεία στη διάσκεψη;

Παράλληλα με το θέμα του Ναϊρόμπι, σ' αυτή τη Συνέντευξη φάνηκε η ασυνέπεια του Συμβουλίου Ισότητας απέναντι στις Γυναίκες Οργανώσεις. Οι περισσότερες απ' αυτές για πολύ καιρό δούλεψαν με κόπο, συγκεντρώνοντας στοιχεία για την κατάσταση της Ελληνίδας και τα εμπιστεύτηκαν στο Συμβούλιο Ισότητας. Παρ' όλ' αυτά η Έκθεση, που καταρτίστηκε πρόσφατα για να παρουσιαστεί στο Συνέδριο και θα 'πρεπε να 'ναι έτοιμη από τον Δεκέμβρη του 84, δεν γνωστοποιήθηκε ούτε καν τυπικά στις Γυναίκες Οργανώσεις κι ούτε δόθηκαν έστω στατιστικά, έστω, στοιχεία όποτε ζητήθηκαν.

Όλες οι εκπρόσωποι των Γυναικείων Οργανώσεων τόνισαν ότι μ' αυτές τις ενέργειες διαφείται το γυναικείο κίνημα. Κάλεσαν τις γυναίκες που μετέχουν στην αντιπροσωπεία να παραιτηθούν, συναιθανόμενες το χρέος τους απέναντι στο δημοκρατικό Γυναικείο Κίνημα. Ζήτησαν την ανασύσταση της

Επιτροπής με ουσιαστική συμμετοχή, με την έννοια των κοινών θέσεων ύστερ' από κοινή επεξεργασία. Παράδειγμα ότι μπορούσε πράγματι να γίνει αυτό, είναι το φόρουμ της Κοπεγχάγης, όπου οι γυναίκες οργανώσεις της Ελλάδας συμμετείχαν με κοινές απόψεις και παρουσίασαν κοινές εισηγήσεις.

«Με πρωτοβουλία του ΟΗΕ πραγματοποιείται στα μέσα Ιουλίου Παγκόσμια Συνδιάσκεψη Γυναικών στο Ναϊρόμπι της Κένυας με τη συμπλήρωση της 10ετίας της Γυναίκας.

Σύμφωνα με το οργανωτικό πρόγραμμα του ΟΗΕ, στο Ναϊρόμπι θα πραγματοποιηθούν δυο (2) μεγάλες συναντήσεις: στη μια συνάντηση, που θα πραγματοποιηθεί στις 12-26 Ιουλίου, θα λάβουν μέρος οι επίσημες αντιπροσωπείες που ορίζονται από τις κυβερνήσεις των χωρών-μελών, και στην άλλη συνάντηση, το Forum, που οργανώνεται επίσης από τον ΟΗΕ, στις 10 - 19 Ιουλίου για τις μη Κυβερνητικές Οργανώσεις (Ν.Γ.Ο.), θα λάβουν μέρος φορείς, οργανώσεις, πολιτικά κόμματα, καθώς και άτομα.

Η χώρα μας θα λάβει μέρος στην πρώτη συνάντηση με Κυβερνητική Αντιπροσωπεία που ορίστηκε από τον Υπουργό Εξωτερικών και αποτελείται από προσωπικότητες στο χώρο της Ισότητας των δύο φύλων, εμπειρογνώμονες και πρόσωπα τεχνικής υποστήριξης της αντιπροσωπείας.

Στη δεύτερη συνάντηση, στο FORUM, θα συμμετάσχουν αντιπροσωπείες από τις γυναίκες οργανώσεις της χώρας μας, από άλλους φορείς, καθώς και από πολιτικά κόμματα.

Στο FORUM αυτό, μέχρι σήμερα γνωρίζουμε, θα λάβει μέρος αντιπροσωπεία της Επιτροπής Ισότητας του ΠΑΣΟΚ».

Είναι αξιοσημείωτη εξέλιξη για την προσπάθεια αποφυγής ουσιαστικής απάντησης (πράγμα που κατά τη γνώμη μας δείχνει και υποτίμηση των δημοκρατικών γυναικείων οργανώσεων απ' την πλευρά του Συμβουλίου Ισότητας), το γράμμα που έστειλε σαν απάντηση μετά από 3 μέρες η κ. Αντωνίου-Λαΐου στον τύπο. Το παραθέτουμε παρακάτω ολόκληρο. Εξάλλου παρά τις προσπάθειές μας να συναντηθούμε με τον Υπουργό Εξωτερικών, για να του εκθέσουμε τις απόψεις μας, μέχρι σήμερα 17/7/85, δεν έχουμε καμιά απάντηση.

Η αξίωση συμμετοχής στα «αποκτήματα» μετά την ψηφίση του νέου οικογενειακού δικαίου

Παντελή Φλωρόπουλου,
δικηγόρου

ξεν οικογενειακού δικαίου του Αστικού Κώδικα.

Όσον αφορά, ειδικότερα, τις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων ο νομοθέτης στάθηκε διστακτικός να καθιερώσει σαν υποχρεωτικό το μόνο δίκαιο, κατά τη γνώμη μας, σύστημα της κοινοκτημοσύνης και προτίμησε το σύστημα της περιουσιακής αυτοτέλειας των συζύγων (άρθρο 1397 Α.Κ., όπως τροποποιήθηκε με το ν. 1329/83) σε συνδυασμό με την «αξίωση συμμετοχής στα αποκτήματα» (άρθρο 1400 Α.Κ.). Όρισε, δηλαδή, ότι ο γάμος δεν μεταβάλλει την περιουσιακή αυτοτέλεια των συζύγων (άρθρο 1397 Α.Κ.), σε περίπτωση όμως λύσης ή ακύρωσης του γάμου ή (υπερ)τριετούς διάστασης ο ένας σύζυγος, δικαιούται να ζητήσει από τον άλλο την κατά τη διάρκεια του γάμου επαύξηση της περιουσίας του που προέρχεται από τη δική του συμβολή (άρθρο 1400, παράγρ. 1, εδάφ. α', Α.Κ.) η οποία συμβολή τεκμαίρεται ότι ανέρχεται στο 1/3 της αύξησης, εκτός αν αποδειχτεί μεγαλύτερη ή μικρότερη ή καμιά συμβολή (άρθρο 1400 παρ. 1 εδάφ. β' Α.Κ.). Η ρύθμιση αυτή (αξίωση συμμετοχής στα αποκτήματα) εφαρμόζεται, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 54 του ν. 1329/83, «και στους γάμους που τελέστηκαν πριν από την έναρξη της ισχύος του» (18.2.1983).

Παρά τη ρητή (και σαφή κατά τη γνώμη μας) διατύπωση του παραπάνω άρθρου, ζήτημα γεννήθηκε αν η διάταξη του άρθρου 54 ν. 1329/83 καταλαμβάνει και «αποκτήματα» που πραγματοποιήθηκαν από τον ένα σύζυγο πριν από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού (18.2.1983) ή αν καταλαμβάνει μόνο τα «αποκτήματα» που πραγματοποιήθηκαν από τις 18.2.1983 και μετά.

Ο συνταγματικός νομοθέτης εναρμονιζόμενος με την κοινωνική πραγματικότητα που δε μπορούσε να ανεχτεί άλλο θεσμούς αναχρονιστικούς και ρυθμίσεις καταπιεστικές και προσβλητικές για τη γυναίκα (θυμηθείτε εκείνο το περίφημο του Αστικού μας Κώδικα «ο άνθρ είναι η κεφαλή της οικογενείας και αποφασίζει περί παντός ό,τι αφορά τον συζυγικόν οίκον» και η γυναίκα έχει «την διεύθυνσιν του συζυγικού οίκου», είναι δηλαδή σε απλά νεοελληνικά η (ν)οικο-κυρά), όρισε για πρώτη φορά στο Σύνταγμα του 1975 (άρθρο 4, παρ. 2) ότι «Έλληνες και Ελληνίδες έχουν ίσα δικαιώματα και υποχρεώσεις», καθιερώνοντας έτσι συνταγματικά την αρχή της ισονομίας και ισοτιμίας των δυο φύλων. Παράλληλα περιέλαβε στις μεταβατικές διατάξεις (άρθρο 116 παρ. 1 Συντ/τος 1975) επιταγή, σύμφωνα με την οποία υφιστάμενες διατάξεις που αντιβαίνουν στην αρχή της ισότητας των δυο φύλων ισχύουν μέχρι να καταργηθούν με νόμο, το αργότερο δε μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1982. Σε εφαρμογή αυτής της συνταγματικής επιταγής εκδόθηκε ο νόμος 1329/1983 με τον οποίο έγινε προσπάθεια να υλοποιηθεί η αρχή της ισότητας στον τομέα του οικογενειακού δικαίου, παράλληλα δε επιχειρήθηκε μερικός εκσυγχρονισμός των διατά-

Προβλήματα στην εφαρμογή του άρθρου 1400 του Αστικού Κώδικα

Σχετικά διατυπώθηκαν δύο απόψεις. Η μια υποστηρίζει ότι το άρθρο 1400 Α.Κ. εφαρμόζεται και σε υφιστάμενες σχέσεις, όχι όμως αναδρομικά από του ιδρύθηκαν αλλά από την ισχύ του ν. 1329/83 και μετά. Η δεύτερη άποψη δέχεται ότι με το άρθρο 54 του ν. 1329/83 θεσπίστηκε γνήσια αναδρομή και κατά συνέπεια το άρθρο 1400 Α.Κ. εφαρμόζεται και σε υφιστάμενες σχέσεις αναδρομικά από του ιδρύθηκαν.

Η πρακτική σημασία της αποδοχής της μιας ή της άλλης άποψης είναι, όπως εύκολα γίνεται αντιληπτό, τεράστια. Αν γίνει δεκτή η πρώτη άποψη (της μη αναδρομικότητας του άρθρου 1400 Α.Κ.) τότε οι σύζυγοι (συνήθως οι άντρες) που μέχρι την ημεροχρονολογία έναρξης της ισχύος του ν. 1329/83 είχαν αποκτήσει με την συμβολή του (συνήθως της) συζύγου τους περιουσιακά στοιχεία δεν κινδυνεύουν να αποδόσουν ούτε δραχμή στον (συνήθως στην) σύζυγο τους σε περίπτωση ζετούς διάστασης, λύσης ή ακύρωσης του γάμου οσηδήποτε και αν ήταν η συμβολή του άλλου συζύγου! Μπορούν, λοιπόν, αν θέλουν, χωρίς να βάζουν σε κίνδυνο την περιουσία που απόκτησαν, να επιδιώκουν διάσταση - παρέλευση 4ετίας - διαζύγιο, έχοντας - πολλές φορές - εξασφαλίσει σύνταξη και εισοδήματα από ακίνητα, τη στιγμή που ο άλλος σύζυγος, σχεδόν πάντα η γυναίκα, δεν έχει ούτε καν ιατροφαρμακευτική περιθαλψη εξασφαλισμένη αν και η απόκτηση περιουσίας, από τον σύζυγο, οφείλεται αναμφίβολα και στη δική της συμβολή. (Και όταν λέμε συμβολή εννοούμε είτε την οικονομική συμβολή - όπως π.χ. όταν με κοινά χρήματα ή με χρήματα του ενός συζύγου αγοράστηκαν στο όνομα

του άλλου περιουσιακά στοιχεία, είτε την συμβολή με ποικίλης φύσης προσωπική εργασία - όπως π.χ. όταν η σύζυγος δούλευε στην εργασία του συζύγου ή όταν ασχολιόταν με τα οικιακά και την ανατροφή των παιδιών ώστε ο σύζυγος απερίσπαστος να αναπτύσσει την επαγγελματική του δραστηριότητα και να αποκτά στο όνομά του περιουσιακά στοιχεία).

Οι αδικίες και τα άτοπα αποφεύγονται φυσικά αν γίνει δεκτή η δεύτερη άποψη.

Για μας, η δεύτερη άποψη είναι σύμφωνη τόσο με το γράμμα όσο και με το πνεύμα του νόμου. Τι πιο πολύ έπρεπε άραγε να πει ο νόμος για να καθιερώσει γνήσια αναδρομή από αυτό που λέει στο άρθρο 54, ότι δηλ. «οι διατάξεις αυτού του νόμου που αφορούν τις σχέσεις των συζύγων από το γάμο» (σημ. δική μου: κανείς δεν αμφισβητεί ούτε είναι δυνατό να αμφισβητήσει ότι τα «αποκτήματα» αφορούν σχέση των συζύγων από το γάμο - άλλωστε το άρθρο 1400 έχει ενταχθεί στο κεφάλαιο υπό τον τίτλο «Σχέσεις των συζύγων από το γάμο») «...εφαρμόζονται και στους γάμους που τελέστηκαν πριν από την έναρξη της ισχύος του»;

Στους υποστηρικτές της αντίθετης άποψης θα είχαμε ακόμα να παρατηρήσουμε ότι η διάταξη του άρθρου 54 ν. 1329/83 είναι πανομοιότυπη με τη διάταξη του άρθρου 78 παρ. 2 του Εισαγ. Νόμου του Αστικού Κώδικα (ορίζει ότι το άρθρο 1399 του Α.Κ. εφαρμόζεται και σε γάμους που τελέστηκαν πριν από την εισαγωγή του Α.Κ.) για την οποία διάταξη κανείς ποτέ δεν διανοήθηκε να υποστηρίξει ότι δεν έχει αναδρομική ισχύ!

Οι υποθέσεις που έφτασαν μέχρι σήμερα στο δικαστήριο δεν είχαν όλες την ίδια τύχη. Εκδόθηκαν και αποφάσεις που δέχονται πως το άρθρο 1400 Α.Κ. εφαρμόζεται και οσοναφορά τα αποκτήματα που πραγματοποιήθηκαν πριν από την έναρξη ισχύος του ν. 1329/84 (π.χ. οι υπαριθμούς 6313/1984, 3823/84 και 1782/84 αποφάσεις του Πολυμ. Πρωτοδ. Αθηνών), εκδόθηκαν όμως και αποφάσεις που δέχονται πως το άρθρο 1400 Α.Κ. εφαρμόζεται μεν και στους γάμους που τελέστηκαν πριν από την έναρξη ισχύος του ν. 1329/83 όχι όμως και για τα αποκτήματα που πραγματοποιήθηκαν πριν από την έναρξη της ισχύος του αλλά μόνο για όσα πραγματοποιήθηκαν μετά την 18.2.1983 (π.χ. οι υπαριθμούς 2927/1984 και 2929/1984 αποφάσεις του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών). Είναι χαρακτηριστικό ότι, σε όσες τουλάχιστον υποθέσεις έχουμε υπόψη μας, την αξίωση του άρθρου 1400 Α.Κ. άσκησαν γυναίκες (πράγμα φυσικό άλλωστε).

Θέλουμε να πιστεύουμε ότι η νομολογία των Δικαστηρίων μας θα σταθεροποιηθεί στην παραδοχή της ορθής και σύμφωνης με το γράμμα και το πνεύμα του νόμου άποψης περί εφαρμογής του άρθρου 1400 Α.Κ. και οσοναφορά τα «αποκτήματα» που πραγματοποιήθηκαν πριν από την έναρξη ισχύος του ν. 1329/83.

Ωστόσο μια ερμηνευτική διάταξη οσοναφορά την αληθινή έννοια του άρθρου 54 του ν. 1329/83 (όσο και αν είναι, για μας τουλάχιστο, σαφής) θα έλυε πιστεύουμε το ζήτημα που δημιουργήθηκε και θα συντελούσε στη σωστή και ομοιόμορφη σε όλες τις περιπτώσεις απονομή του δικαίου. ●

Β'

ΕΛΛΗΝΟΣΟΒΙΕΤΙΚΕΣ ΙΑΤΡΙΚΕΣ ΗΜΕΡΕΣ

Στα πλαίσια των «Β' Ελληνοσοβιετικών Ιατρικών Ημερών» – με κεντρικό θέμα: «Οι κοινωνικές βάσεις της προστασίας της μητρότητας και του παιδιού» πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα η συνάντηση Σοβιετικών και Ελλήνων γιατρών και παραγόντων προστασίας της υγείας των δύο χωρών. Την έναρξη του συνεδρίου κήρυξε ο υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας και ο πρόεδρος της οργανωτικής επιτροπής ιατρός-ακτινολόγος και επίκουρος καθηγητής του Πανεπιστημίου της Αθήνας Γιώργος Κατράκης, χαιρετίζοντας τους συνέδρους τόνισε τα πολλαπλά οφέλη αυτών των επιστημονικών συναντήσεων, που στόχο έχουν την ανταλλαγή απόψεων και εμπειριών τόσο επί των επιστημονικών επιτευγμάτων όσο και τη διερεύνηση θεμάτων με ζωντανό - ευρύ ιατροκοινωνικό ενδιαφέρον που άπτονται κυρίως της Προληπτικής Ιατρικής.

Οι σοβιετικοί επιστήμονες απέδωσαν τις πρωτοποριακές ιατρικές επιτυχίες της χώρας τους στο υψηλό επιστημονικό επίπεδο, το οποίο εξασφαλίζεται με την παροχή εξαιρετικά υψηλής στάθμης ιατρικής εκπαίδευσης. Η κ. I.E. Sintsova επεσήμανε τα θεμελιώδη γνωρίσματα της σοβιετικής ανώτερης ιατρικής εκπαίδευσης που είναι:

- η εκπαίδευση είναι κρατική και δίνει σημασία στην προφύλαξη,
- η ενότητα στους στόχους και τα καθήκοντα που θεμελιώνονται στην διδασκόμενη ύλη και τα προγράμματα,
- ο σχεδιασμένος χαρακτήρας εκπαίδευσης των γιατρών και φαρμακοποιών σε συνάρτηση με τις ανάγκες της υπηρεσίας υγείας,
- η ευρεία εκπαίδευση στην κλινική και κοινωνική υγιεινή με τη σε συνέχεια μεταπτυχιακή ειδίκευση σε θέση εσωτερικού ιατρού σε Νοσοκομείο.

Μία από τις ιδιαιτερότητες της ανώτερης ιατρικής εκπαίδευσης στη Σοβιετική Ένωση είναι ότι γίνεται σε

ανεξάρτητες ιατρικές σχολές (independent medical schools) και όχι σε πανεπιστημιακές όπως γίνεται στις περισσότερες χώρες του κόσμου. Σήμερα υπάρχουν 93' ιατρικά Ινστιτούτα στην ΕΣΣΔ με ετήσιο αριθμό αποφοίτων 60.000. Ένα από τα ειδικά γνωρίσματα των σοβιετικών ιατρικών σχολών είναι η άμεση σύνδεσή τους με τα ινστιτούτα πρακτικής ιατρικής που δεν διαθέτουν κλινικές. Οι κλινικές έδρες ιδρύονται με βάση τα μεγάλα εξειδικευμένα ιδρύματα στο όλο δίκτυο της υπηρεσίας υγείας. Παράλληλα κάθε μεγάλο Ιατρικό Ίδρυμα (instituition) με τις κλινικές του, αποτελεί το πλέον τεχνικό ειδικευμένο ιατρικό κέντρο, που παρέχει υψηλής ποιότητας προληπτική βοήθεια στο λαό και προωθεί τη διαδικασία εκπαίδευσης των σπουδαστών από το στάδιο των σπουδών τους στην πρακτική ιατρική. Ο εκπαιδευτικός προσανατολισμός, δηλαδή των ιατρικών ιδρυμάτων εκδηλώνει τη σοβιετική βάση στην ιδεολογία της Υγείας που είναι ο προληπτικός της χαρακτήρας.

Ακριβώς αυτή η προφυλακτική κατεύθυνση χαρακτηρίζει και το σοβιετικό σύστημα προστασίας της μητρότητας και του παιδιού σύμφωνα με την εισήγηση του Dr. N.S. Kisliak. Έτσι, για όλες τις γυναίκες κατοίκους των πόλεων ή των αγροτικών περιοχών έχει εξασφαλισθεί η παρακολούθηση ειδικών συμβουλευτικών μαθημάτων όπου παρέχεται ανεπτυγμένη ιατρική βοήθεια, αλλά και συμβουλές που βοηθούν τη γυναίκα να προγραμματίζει την τεκνοποίηση – δίνουν συστάσεις σύμφωνα με τους κανονισμούς της εργασίας των εγκύων κ.ά. Στις λεχώνες προσφέρεται δωρεάν ιατρική βοήθεια και υπάρχουν σήμερα στη Σοβιετική Ένωση πάνω από 230.000 κλίνες για έγκυες και λεχώνες στα μαιευτήρια ή στα τμήματα μαιευτικής των νοσοκομείων. Αλλά και υλική είναι η βοήθεια αναγνώρισης της μητρότητας σαν κοινω-

νικού λειτουργήματος και δίνεται με τη μορφή επιδομάτων και προνομίων. Χαρακτηριστικές είναι οι περιπτώσεις των φοιτητριών που στη διάρκεια της άδειας εγκυμοσύνης και τοκετού διατηρούν την υποτροφία τους και των γυναικών που υιοθέτησαν παιδιά κατ' ευθείαν από το μαιευτήριο οπότε παίρνουν όλα τα επιδόματα και έχουν όλα τα προνόμια τόσο στην εργασία όσο και αυτών που σχετίζονται με την εκπλήρωση του ρόλου μητέρας - παδαγωγού.

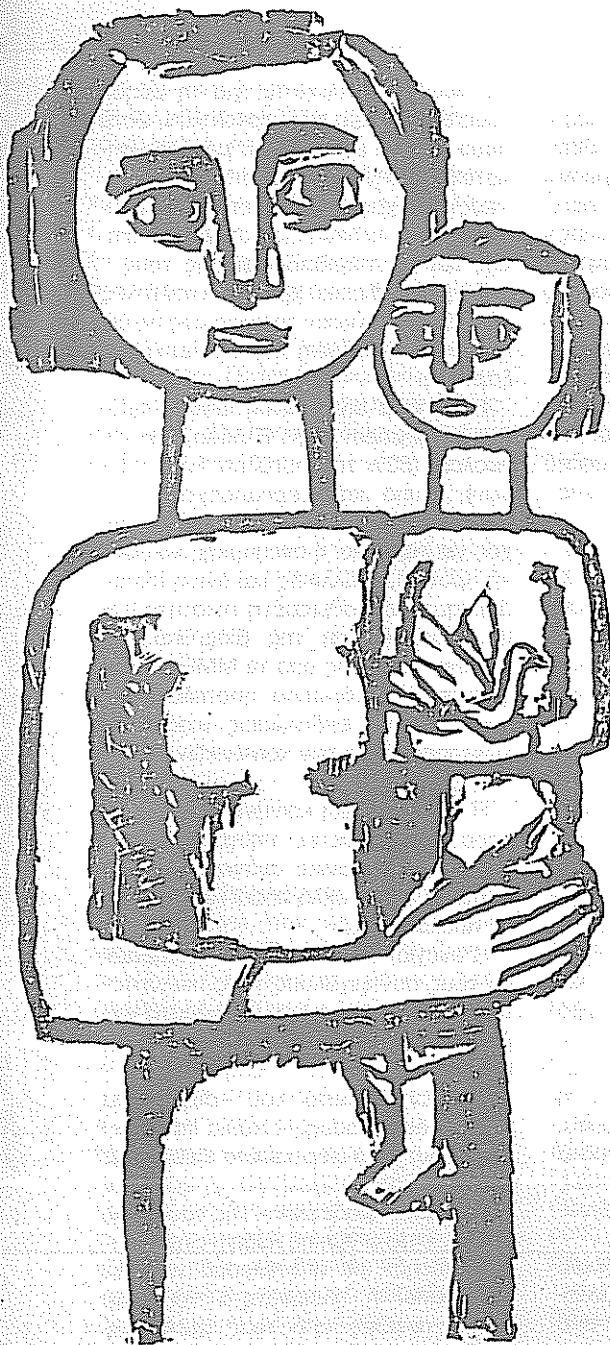
Σημαντική βοήθεια παρέχουν και τα σπύια ανάπαυσης και τα θεραπευτήρια για έγκυες, για γυναίκες που θηλάζουν και για μητέρες μικρών παιδιών. Για το άρρωστο παιδί χορηγείται στη μητέρα άδεια για 7 ημέρες ενώ στις μόνες μητέρες και τις χήρες για 10 μέρες.

Βεβαίως όλα αυτά αποσκοπούν στην εξασφάλιση τόσο της ανάπτυξης της προσωπικότητας της γυναίκας, αλλά και στη γέννηση ενός υγιούς παιδιού, που σύμφωνα με τον ορισμό του Παγκοσμίου Οργανισμού Υγείας κριτήρια της υγείας του δεν είναι μόνο το πάχος ή η σωματική ρώμη, το χρώμα ή η απουσία ασθενειών, αλλά η αρμονία σώματος και πνεύματος, η ισορροπία του νευρικού συστήματος και η αποφασιστική αντίδραση σε κάθε βλαπτικό παράγοντα.

Από Ελληνικής πλευράς ο κ. Ν. Μαντανιώτης, Ακαδημαϊκός καθηγητής της Παιδιατρικής, παρουσίασε το θέμα «της ιατρικής φροντίδας που απολαμβάνουν τα παιδιά της Ελλάδας και τη στάθμη της υγείας τους». Η κατανομή του πληθυσμού στα διάφορα διαμερίσματα της χώρας δημιουργεί σοβαρά προβλήματα στην αποτελεσματική διάρθρωση και επάρκεια των υπηρεσιών υγείας. Έτσι, ενώ σε κάθε νομό υπάρχει ένα Νοσοκομείο που συνήθως έχει παιδιατρικό τμήμα, κατ' κανόνα όμως πάσχει από έλλειψη εργαστηριακού εξοπλισμού και εξειδικευμένου ιατρικού προσωπικού. Και βέβαια τόσο οι γονείς όσο και οι γιατροί προτιμούν τα

καλά στελεχωμένα νοσηλευτικά κέντρα με ικανοποιητικό επίπεδο λειτουργίας. Απόδειξη ότι τον τελευταίο χρόνο στην Α΄ Παιδιατρική κλινική του Πανεπιστημίου Αθηνών έγιναν 15.000 εισαγωγές που αντιπροσωπεύουν το 24% των εισαγωγών σε όλα τα παιδιατρικά τμήματα της χώρας.

Ο πληθυσμός της υπαίθρου, 3.000.000 άνθρωποι περίπου, καλύπτεται ιατρικά από ένα δίκτυο 1.546 αγροτικών ιατρειών και οι παιδίατροι στη χώρα μας σήμερα είναι 1870, καλύπτουν δε τις ανάγκες 2,5 εκατομμυρίων παιδιών. Αντιστοιχεί δηλαδή 1 παιδίατρος σε 1.232 παιδιά. Οι ειδικοί ανά ηλικία δείκτες θνησιμότητας, στην Ελλάδα βασισμένοι σε πανελλήνια πληθυσμιακή έρευνα που έγινε το 1983 δηλώνουν ότι πολλά μπορούν να κατορθωθούν στον τομέα της προληπτικής και θεραπευτικής περιγεννητικής φροντίδας γιατί και η όψιμη εμβρυική και η περιγεννητική θνησιμότητα είναι ακόμη υψηλές.

Οι Κοινωνικές βάσεις της προστασίας της μητρότητας και του παιδιού

Επίσης, λεπτομερής παρακολούθηση της κίνησης πέντε παιδιατρικών ιατρειών για μια εβδομάδα, μαζί με τα τηλεφωνήματα έδειξε ότι το 45% των επισκέψεων στο ιατρείο και το 80% των τηλεφωνημάτων θα μπορούσαν να χαρακτηρισθούν σαν «προβλήματα επαγρύπνησης για την υγεία».

Κάτι που έχει συμβάλει στη βελτίωση της πληροφόρησης και ανάπτυξης συνείδησης υγείας του κοινού είναι το βιβλιάριο υγείας που δίνεται σε κάθε νεογέννητο. Ο υποχρεωτικός έλεγχος αυτού του βιβλιαριού υγείας με την εγγραφή στο σχολείο συνέβαλε στο ψηλό ποσοστό εφαρμογής της ενεργητικής ανοσοποίησης. Από όλα τα παραπάνω, συνόμισε ο κ. Ματσανιώτης, προκύπτει ότι τα Ελληνόπουλα είναι υγιή και συμπερασματικά παρατήρησε ότι είναι επιτακτικό και για τα τρία

ενδιαφερόμενα μέρη, το κοινό, τους γιατρούς και την κοινωνία να δημιουργήσουν ένα περιβάλλον που θα βοηθήσει το γιατρό να καλλιεργείται συνεχώς γιατί οι μειζονες απαιτήσεις στην υγεία των παιδιών έχουν αλλάξει ραγδαία τελευταία.

Τέλος ο κ. Σ. Καρπάθιος, Επ. Καθηγητής Μαιευτικής-Γυναικολογίας, κατέδειξε τη συμβολή στην προστασία της μητρότητας και του παιδιού, του οικογενειακού προγραμματισμού, ο οποίος πρωτοεμφανίστηκε σαν κοινωνικό κίνημα που αποσκοπούσε στην κατοχύρωση του κοινωνικού ρόλου της γυναίκας, διδάσκοντάς την πώς να ελέγχει τη γονιμότητά της.

Στη συνέχεια βέβαια έχασε ως ένα βαθμό κάτι από τον πολιτικοκοινωνικό του προσανατολισμό, αλλά εμπλουτίστηκε με νέα στοιχεία που πήρε από την Ιατρική, την Ευγονική, τη Δημογραφία και την Οικολογία με την ευρύτερη έννοιά τους και έτσι μετασηματίστηκε στην πιο βασική έννοια της προληπτικής Ιατρικής. Και σαν τέτοια έννοια ο οικογενειακός προγραμματισμός εμπειριέχει βασικά στοιχεία της προστασίας της μητρότητας, αφού κύριος στόχος του είναι η εξασφάλιση των προϋποθέσεων που είναι απαραίτητες για να αποδώσει το κάθε παιδί το μέγιστο της γενετικής του καταβολής.

Με τη γενετική καθοδήγηση και την προγεννητική διαγνωστική, οι σημερινές δυνατότητες της Μαιευτικής φροντίδας για μια καλύτερη ποιότητα ζωής αυξήθηκαν σημαντικά. Και δεν υπάρχει αμφιβολία, πως όσο αυξάνεται η μέριμνα της πολιτείας για την υλικοτεχνική υποδομή και χωροταξική κατανομή των ειδικών μονάδων, θα ελαττώνονται τα προβλήματα που έχουν σχέση με τις γενετικές παθήσεις. Κλασσικό παράδειγμα για τη χώρα μας αποτελεί το πρόβλημα της μεσογειακής αναιμίας, αφού σήμερα είμαστε σε θέση να προλαμβάνουμε τη γέννηση των μισών προσβλημένων από την αρρώστια αυτή παιδιών. Πολύ γρήγορα δε με την πλήρη ανάπτυξη της προγεννητικής διάγνωσης θα είμαστε σε θέση να αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα στο σύνολό του.

Από όλες τις εισηγήσεις γίνεται φανερό αυτό που τόνισε και η Κα Δηλάρη, πρόεδρος του Σ.Ε.Ε., χαιρετίζοντας το συνέδριο: «Η μητέρα και το παιδί, οι δύο τρυφερές αυτές υπάρξεις της ανθρώπινης κοινωνίας ζητάνε βοήθεια από τη σύγχρονη κοινωνία και τη σύγχρονη επιστήμη. Τη βοήθεια αυτή με κανένα τρόπο δεν πρέπει να τους την αρνηθούμε»!!

ναρκωτικά- νεολαία

Καλλιόπη Μπουντούρογλου-
Καρακάση, Βιοχημικός
Μέλος της Γραμματείας της ΠΑΣΕΝ

Η χρήση των ναρκωτικών ουσιών, αποτελεί ένα από τα σοβαρά προβλήματα της εποχής μας, πλήττοντας το πιο ευαίσθητο και πολύτιμο κομμάτι του κοινωνικού σώματος, τη νεολαία.

Στον τόπο μας, σε ό,τι αφορά τα ναρκωτικά, διακρίνουμε δυο μεγάλες περιόδους:

- Την προπολεμική, στην οποία το φαινόμενο περιορίστηκε σε αυστηρά περιχαρακωμένα πλαίσια και αφορούσε αποκλειστικά την χρήση της ινδικής κάνναβης (χασίς).

- Τη μεταπολεμική.

Για πρώτη φορά, γίνεται έντονη προσπάθεια διάδοσης ναρκωτικών, στα τελευταία χρόνια της γερμανικής κατοχής και την περίοδο ως τον εμφύλιο, δηλαδή σε μια εποχή, που υπήρχε μαζική δυστυχία του λαού και ταυτόχρονα φούντωμα του εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα.

Γνωστοί είναι οι αγώνες της ΕΠΟΝ, ενάντια στην οργανωμένη προσπάθεια διάδοσης ναρκωτικών στη νεολαία (Χασίς - μορφίνη).

Τα ναρκωτικά ήταν ένα από τα όπλα που χρησιμοποιήθηκαν ενάντια στις διαδικασίες της δημοκρατικής - αντιδικτατορικής δράσης και της έντονης πολιτικοποίησης των νέων στη διάρκεια της χούντας αλλά και μεταδικτατορικά.

Τα τελευταία χρόνια σε σύγκριση με το παρελθόν παρουσίασαν μια αλματώδη άνοδο και αγκαλιάζουν γρήγορα και ανησυχητικά τη νεολαία μας.

Τα πρώτα συμπεράσματα της έρευνας του υφυπουργείου Νέας Γενιάς, που έγινε το πρώτο εξάμηνο του 1984 με ειδικό ερωτηματολόγιο, για τη χρήση ναρκωτικών ουσιών, δεν αφήνουν περιθώρια εφησυχασμού και επανάπαυσης όπως επιχειρήθηκε από τη σύγκριση με χώρες που έχουν μεγαλύτερα ποσοστά (ΗΠΑ, Σουηδία κ.ά.).

Έγινε, ακόμα, προσπάθεια μετάθεσης των ευθυνών, μόνο στην οικογένεια, που σημαίνει αποπροσανατολισμό και συνειδητή απαμάκρυνση από τα πραγματικά κοινωνικά αίτια, ενώ εμφανίστηκε η «περιέργεια» σαν κύριο αίτιο διάδοσης των ναρκωτικών!

- Στη μαθητική ηλικία (12-18 χρόνων) κατά μέσο όρο, ένα ποσοστό 7-8% συνολικά για τη χώρα, έχει κάνει χρήση ναρκωτικών ουσιών.

- Στην Αθήνα που ζει ο μισός πληθυσμός της χώρας, το ποσοστό ανεβαίνει στο 17% για τις ηλικίες 18-24 χρόνων.

- Ο αριθμός των θανάτων, έστω και αυτοί που ανακοινώνται ότι είχαν αίτια τα ναρκωτικά, χρόνο με το χρόνο αυξάνει για να φτάσει το 1984 σε 25 (5 θάνατοι το 1980).

Τα ποσοστά για την Ελλάδα, είναι στα ίδια επίπεδα με τις χώρες της ΕΟΚ (ειδική έκθεση ΕΟΚ, Γενάρης 1984) και μάλιστα, ο ρυθμός αύξησης στη χώρα μας, είναι πολύ ταχύτερος!

Αναμφίβολα, η διάδοση των ναρκωτικών στους νέους έχει σχέση με τη γενικότερη κρίση του Δυτικού κόσμου, με τα νοσηρά κοινωνικά συμπτώματα που εμφανίζουν οι κοινωνίες εκείνες που μαστιζονται από οικονομική, κοινωνική και πολιτιστική κρίση.

Τα αδιάξεοδα των νέων στη μόρφωση, στη δουλειά, στην ψυχαγωγία, αξιολογούνται και αξιοποιούνται έντεχνα από

τα διάφορα κυκλώματα, για τη μύηση τους στον κόσμο των ναρκωτικών, ώστε πέρα από τα εξωφρενικά μεγάλα χρηματικά κέρδη, επιτυγχάνεται και ο πολιτικός στόχος του αποπροσανατολισμού, της κοινωνικής επενεργοποίησης και της περιθωριοποίησής τους.

Τα μεταπολεμικά χρόνια, οι πολιτικές εξελίξεις οδήγησαν τη χώρα μας σε μια πολιτική, οικονομική και πολιτιστική εξάρτηση.

Η ανεργία είναι το υπ' αριθ. 1 πρόβλημα σήμερα στην Ελλάδα, για τη νεολαία (63% του συνόλου των ανέργων), η υπό και ετεροαπασχόληση, η ανασφάλεια, η αβεβαιότητα και το άγχος για το αύριο, η ανεπαρκής κοινωνική πρόνοια, η ελλιπής και άνιση εκπαίδευση, η υποβαθμισμένη ποιότητα ζωής, η αποθέωση της βίας και της εγκληματικότητας από τα ΜΜΕ, η αποξένωση του ανθρώπου, αποτελούν χαρακτηριστικές εκδηλώσεις μιας γενικότερης κρίσης των κοινωνικών δομών της χώρας μας.

Η καταναλωτική κοινωνία, με όλα τα μέσα που διαθέτει, υπαγορεύει στη νεολαία καινούργιες ανάγκες και νέα πρότυπα ζωής, αλλά πόσοι μπορούν να τα απολαύσουν;

Η ανάγκη των νέων να συναντηθούν με τους συνομηλικούς τους, καλύπτεται πανελλαδικά από τα κυκλώματα της μαζικής υποκοουλτούρας (UFO, PUBS, Καφετέριες, DISCO κ.λ.π.).

Τα κέντρα αυτά του «σύγχρονου τρόπου διασκέδασης», κύρια του αμερικάνικου, είναι φορτισμένα ιδεολογικά με μια σειρά απόψεις για τη ζωή των «τεχνητών παραδείσων», της «εύκολης ζωής», «της ατομικής λύσης», της «αμφισβήτησης» με αποτέλεσμα να έχει μετατραπεί η πλειονότητά τους σε τόπους-παγίδες από τους εμπόρους

του «λευκού θανάτου», όπου οι άπειροι και απληροφόρητοι νέοι αποτελούν τους νέους «πελάτες».

Σ' αυτή τη μυθοποίηση του «σύγχρονου τρόπου διασκέδασης» συμβάλλουν η τηλεόραση, η διαφήμιση, ο τύπος, τα έντυπα, ο κινηματογράφος αλλά και ορισμένοι «καλλιτέχνες», «διανοούμενοι» κλπ.

Χαρακτηριστικά παραθέτουμε την προέλευση ξένων τηλεοπτικών προγραμμάτων κατά χώρα από στοιχεία της Ανώτατης Συνομοσπονδίας Γονέων - Μαθητών Ελλάδας:

Προέλευση	Διάρκεια	Ποσοστό
ΗΠΑ	28 ώρες και 40'	57,34%
Χώρες ΕΟΚ	18 ώρες και 30'	37,00%
Βραζιλία	0 ώρες και 50'	1,66%
Αυστραλία	0 ώρες και 50'	1,66%
Καναδάς	0 ώρες και 30'	1,00%
Ισπανία	0 ώρες και 25'	0,84%
ΕΣΣΔ	0 ώρες και 15'	0,50%

Όλη η μυθολογία του «μηχανόβιου» στήθηκε πάνω στην ανάγκη των νέων για μεταφορά, διοχέτευση της ζωντάνιας και κινητικότητας, με την προσπάθεια να ταυτιστεί η διάθεση αυτή με την ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ, να γίνει στάση ζωής.

Ιδιαίτερα στην εφηβεία που υπάρχει η έντονη επίδραση των εξωτερικών (εξωοικογενειακών) προτύπων, ο νέος καλείται να επενδύσει τα ιδανικά του μέσα σ' αυτά τα «ακινδυνα» πλαίσια, να του δημιουργηθεί η αντίθεση για οργανωμένη πάλη και διεκδίκηση, να αποκτήσει δηλαδή κοινωνική αδιαφορία και θεληματική περιθωριοποίηση.

Η ύπαρξη ξένων βάσεων, όπου το 80% των στρατιωτών παίρνουν ναρκωτικά συστηματικά (Querre à la drogue) και όπου όπως έχει αποδειχτεί διακινούνται ανεξέλεγκτα ναρκωτικά, εισάγεται γενικότερα ένας αρρωστημένος τρόπος ζωής, μεταμορφώνοντας τις γύρω περιοχές σε επικίνδυνες εστίες κοινωνικής σήψης.

Ο ανεξέλεγκτος τουρισμός μπολιάζει χρόνο με το χρόνο τους νέους μας, κύρια τις τουριστικές περιοχές, με όλα τα στοιχεία του ξένου με τα ελληνικά δεδομένα τρόπου ζωής και βέβαια και

της χρήσης τους, και κύρια του «μαλακού» χασίς.

Δεν μας επιτρέπουν τα όρια αυτά του σημειώματος, να σταθούμε ιδιαίτερα σ' αυτές τις επικίνδυνες και αποπροσανατολιστικές θεωρίες, ούτε στους διάφορους «ειδικούς» που δυστυχώς έχουν πλαισιώσει επίσημα και ανεπίσημα όλα τα συναρμόδια υπουργεία για το θέμα.

Θα τονίσουμε όμως, ότι κοινό χαρακτηριστικό όλων των ναρκωτικών ουσιών (σύμφωνα και με τις απόψεις διεθνών οργανώσεων) είναι η εξειδικευμένη φαρμακολογική δράση, στο κεντρικό νευρικό σύστημα, στις περιοχές του εγκεφάλου όπου έχουν την έδρα τους, τα κέντρα της νόησης, της μνήμης, του θυμικού, της βούλησης κ.ά.

Ο κόσμος των ναρκωτικών είναι ενιαίος, και οι «πολυεθνικές» της εμπορίας του χασίς και της ηρωίνης είναι ίδιες και με τα ίδια κίνητρα.

Μέσα σ' αυτή την οξύτητα, λοιπόν, των κοινωνικών προβλημάτων της νεολαίας, με δεδομένη και επικίνδυνη εξάπλωση της διάδοσης ναρκωτικών, την ανησυχία της κοινής γνώμης, και την έντονη κινητοποίηση του μαζικού λαϊκού μας κινήματος με το πρόβλημα από το 1974, λίγο πριν τις τελευταίες εκλογές, μετά από κυοφορία δύο χρόνων, πέντε συναρμόδια υπουργεία έδωσαν στη δημοσιότητα σχέδιο νόμου για τα ναρκωτικά, με θορυβώδεις εξαγγελίες ότι το «ριζοσπαστικό αυτό νομοσχέδιο θα συμβάλει αποτελεσματικά στην επίλυση του ακανθώδους προβλήματος των ναρκωτικών».

Η διάθεση όμως που υπάρχει ανάμεσα στις εξαγγελίες και τη «φιλοσοφία» που περιλαμβάνει η εισηγητική έκθεση και δια οριζόμενα άρθρα του

με τη χρήση ναρκωτικών ουσιών.

Δεν θα πρέπει να παραλείψουμε και την ανεπάρκεια των διοικητικών αρχών προς αυτή την κατεύθυνση, γιατί η κύρια ειδικότητα ήταν για πολλά χρόνια, το κυνηγητό των δημοκρατικών πολιτών και η καταγραφή των πολιτικών φρονημάτων τους.

Μέσα σ' αυτούς τους ενδογενείς και εξωγενείς παράγοντες που ευνοούν τη διάδοση των ναρκωτικών, εμφανίζονται όχι τυχαία και οι διάφορες, κατά καιρούς «επιστημονικοφανείς» θεωρίες που μιλούν για διαχωρισμό των ναρκωτικών σε «μαλακά» και «σκληρά», με το δίδυμο αίτημα της αποποινικοποίησης.

◀ νόμου, είναι τόσο σημαντική, ώστε η ασάφεια που γενικά χαρακτηρίζει το νέο νόμο, και τα παράθυρα που ανοίγει, όχι μόνο δεν θα οδηγήσουν στο ποθούμενο αποτέλεσμα, αλλά βρίσκουν και το μαζικό λαϊκό κίνημα, αντίθετο και αγωνιστικά έτοιμο, για την τροποποίησή του.

Παραθέτουμε παρατηρήσεις από ανακοίνωση της ΠΑΕΕΝ στις 23.5.1985:

Για τους εμπόρους:

Καμιά «άτεγκτη αυστηρότητα» δεν χαράζεται. Αντίθετα οι ποινές που επιβάλλονται στους εμπόρους, είναι όμοιες ή και ελαφρότερες από το ισχύον καθεστώς.

Επί πλέον εξακολουθούν και με το νέο νόμο να απολαμβάνουν του ευεργετήματος της «μεταμέλειας» και της «συνεργασίας» με τις δικτικές αρχές, όπως και στον προηγούμενο νόμο. Δηλαδή με τη ρύθμιση αυτή δίνει στον έμπορο και των πιο διακεκριμένων εγκλημάτων το ευεργέτημα της αναστολής της δίωξης του για 20 χρόνια, εάν «συνεργαστεί» με τις δικτικές αρχές!

Για το διαχωρισμό «σκληρών - μαλακών» ναρκωτικών και την κατοχή «μικρής ποσότητας για ίδια χρήση»:

Αντίθετα με τις εξαγγελίες της εισηγητικής έκθεσης, αρκετά άρθρα του νόμου, δημιουργούν σαφή διαχωρισμό των ναρκωτικών και νομιμοποιούν την κατοχή. Ας σημειωθεί ότι σε όποιες χώρες πάρθηκαν τέτοια μέτρα (ΗΓΑ, Ολλανδία, Ισπανία κ.ά.) το φαινόμενο της διάδοσης στη νεολαία, δεν μπορεί πλέον να ελεγχθεί.

Για τους χρήστες:

Είναι γνωστό ότι ακόμα δεν υπάρχει υποδομή στη χώρα μας, ούτε κτιριακή, ούτε υλικοτεχνική, ούτε επάρκεια ειδικευμένου προσωπικού για να μπορέσει η πολιτεία να αναλάβει υπεύθυνα την επεξάρτηση και την κοινωνική επανένταξη των υπόδικων χρηστών, που θα αποδεχτούν, στο Δικαστήριο τη θεραπεία τους, αντί της έκτισης της ποινής.

Χωρίς λοιπόν την υποδομή σ' όλη τη χώρα (σήμερα υπάρχουν τα «κολαστήρια» του Κορυδαλλού και του Δημόσιου Ψυχιατρείου, η θεραπευτική μονάδα

στο Νταού Πεντέλης 17 θέσεων και εθελοντικής προσέλευσης, η μονάδα κοινωνικής επανένταξης στη Σίνδο και ένας συμβουλευτικός σταθμός στη Βαλτετσίου), το «ριζοσπαστικό» αυτό άρθρο, θα αποβεί τέχνασμα αποποινικοποίησης!

Ανήλικοι:

Η πολιτεία, ενώ με τον καινούργιο νόμο χαρίζεται στον έμπορο των διακεκριμένων εγκλημάτων, εκδηλώνει όλη της τη σκληρότητα στο παιδί, αφού σε συνδιασμό με άλλα άρθρα του ποινικού κώδικα, το εγκλείει σε σφραγιστικό κατάστημα για 5 μέχρι 20 χρόνια. Άραγε ποια σφραγιστικά καταστήματα ανηλίκων εννοεί ο νόμος;

Πρόληψη:

Πουθενά δεν διαφαίνεται καμιά συγκεκριμένη νομοθετική ρύθμιση ή αναφορά στον τομέα ΠΡΟΛΗΨΗ.

Για να βοηθηθεί ουσιαστικά η νεολαία και να διασφαλιστεί απ' αυτό τον κίνδυνο, απαιτείται συντονισμένη κυβερνητική πολιτική και συνεργασία Κυβέρνησης, Τοπικής Αυτοδιοίκησης, Κοινωνικών φορέων, οργανώσεων της νεολαίας.

Αναμένεται, ένα ολοκληρωμένο νομοσχέδιο σε συνδιασμό με τη θέσπιση της απαραίτητης δέσμης κοινωνικών μέτρων, που θα στοχεύουν στην αλλαγή ποιότητας ζωής της νεολαίας.

Κύρια να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις και οι συνθήκες εκείνες που θα επιτρέπουν στο νέο και στη νέα, να μην αντιμετωπίζουν αδιέξοδα, να έχουν σιγουριά και εμπιστοσύνη στο μέλλον, να αναπτύσσονται ολόπλευρα, κάτω από την ευθύνη και τη φροντίδα της Πολιτείας.

Μια τέτοια στρατηγική επίθεσης έχει κάθε δυνατότητα να πετύχει στη χώρα μας, γιατί υπάρχουν όλες οι ευνοϊκές προϋποθέσεις:

Υπάρχει μεγάλη αγωνιστική παράδοση στον Ελληνικό λαό και τη νεολαία του, που αναπτύχθηκε μετά από μια σειρά κοινωνικούς, πολιτικούς και εθνικούς αγώνες, υπάρχει μια υγιής αντίληψη για τη ζωή και μια αισιόδοξη αντιμετώπιση των δυσκολιών και των προβλημάτων.

ΠΡΩΤΑ ΟΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ!

Ο Τουρισμός είναι δικαίωμα όλων!

Πόσοι όμως μπορούν να ταξιδέψουν στο εξωτερικό; Ακριβεία, αύξηση των εισιτηρίων, άνοδος του δολλαριου... Οι εκδρομές γίναν απλησίαστες!

Κι όμως υπάρχει δρόμος:

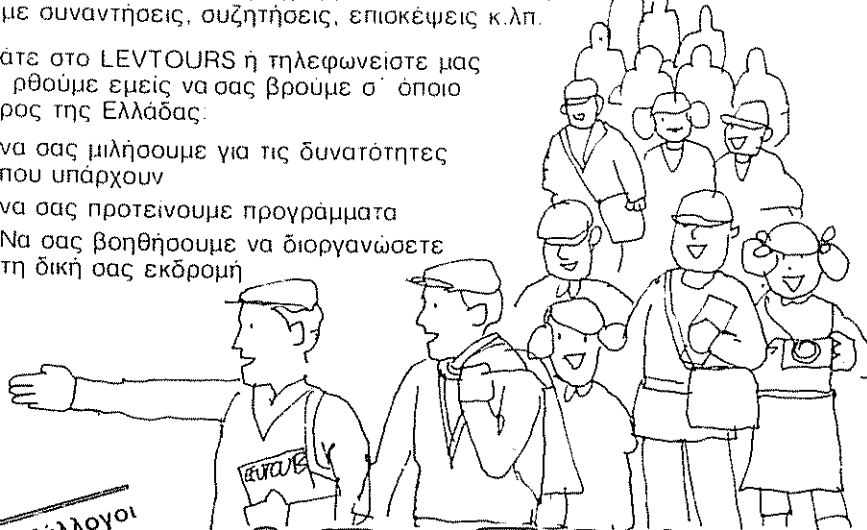
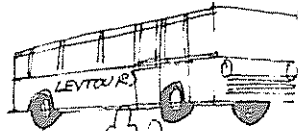
Οργανωμένος - Μαζικός - Κοινωνικός Τουρισμός

Σκεφθήκατε ποτέ τι κερδίζετε ταξιδεύοντας οργανωμένα με τους σύλλογους, τα σωματεία, τους συνεταιρισμούς, με τις μαζικές σας οργανώσεις;

- φτηνότερες τιμές
- σίγουρες υπηρεσίες
- φίλους με κοινά ενδιαφέροντα και
- Πλούσιο Κοινωνικό Πρόγραμμα με συναντήσεις, συζητήσεις, επισκέψεις κ.λπ.

Ελάτε στο LEVTOURS ή τηλεφωνείστε μας να ρθούμε εμείς να σας βρούμε σ' όποιο μέρος της Ελλάδας:

- να σας μιλήσουμε για τις δυνατότητες που υπάρχουν
- να σας προτείνουμε προγράμματα
- Να σας βοηθήσουμε να διοργανώσετε τη δική σας εκδρομή

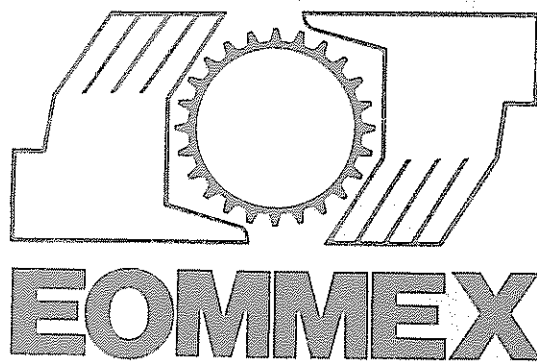
Οι Σύλλογοι
ταξιδεύουν
μαζί μας

LEVTOURS

Αθήνα - Σταδίου 3 Τηλ. 3254541-5
Θεσσαλονίκη - Εγνατίας 90 Τηλ. 264430 - 283876

Ο ΕΟΜΜΕΧ ΒΟΗΘΑΕΙ ΤΟΥΣ ΜΙΚΡΟΜΕΣΑΙΟΥΣ ΕΑΣΦΑΛΙΖΟΝΤΑΣ:

- 1 Τεχνική βοήθεια, καθοδήγηση και συμβουλές.
- 2 Ειδικά εκπαιδευτικά προγράμματα.
- 3 Ενίσχυση Κοινοπραξιών και Συνεταιρισμών.
- 4 Αξιολόγηση και έλεγχο υλοποίησης επενδυτικών προγραμμάτων του Νόμου 1262.
- 5 Συμμετοχή στις κρατικές προμήθειες.
- 6 Προώθηση του θεσμού της υπεργολαβίας.
- 7 Υποστήριξη των καινοτομιών και εφευρέσεων.
- 8 Προώθηση των πωλήσεων.
- 9 Σχεδιασμό προϊόντων.
- 10 Μελέτες ανάπτυξης κλάδων παραγωγής.
- 11 Εκδόσεις και πληροφόρηση.
- 12 Φροντίδα και βοήθεια στη χειροτεχνία.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΜΙΚΡΟΜΕΣΑΙΩΝ
ΜΕΤΑΠΟΙΗΤΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΧΕΙΡΟΤΕΧΝΙΑΣ

Εενίας 16 & Έβρου, Αθήνα Τ.Τ. 611, Τηλ. 7701-740, 7701-101, 7701-715